

செனமயம்.

பிராசாதீபம்

மூலமும் உரையும்.

ACC. No. 26017

79/3

245

கலாநிதியந்திரசாலை,

பருத்திக்குறை.

1983.

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்,

பிராசாததீபம்

மூலமும்,

அச்சுவேலி

பிரமபுரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்கள்
இயற்றிய உரையும்.

இத

அவர்குமாரர்

வைத்திசுவரசர்மா அவர்களால்

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

கலியப்தம் ௧௯௩௪

ஆங்கோசலு தையர்.

சிவமயம்.

மு க வு ளை .

உலகத்திலேயுள்ள பற்பல சமயங்களையும் அங்கமாகக் கொண்டு தாம் அங்கியாய் இராசாங்கத்தமர்ந்து விளங்குவது வைதிகசைவசமயமேயாம். ஏனைய சமயங்களிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் சைவசமயத்தில் அங்கங்களாகக் காணப்பட்டு ஏனைய சமயங்களால் உணரப்படாத பொருள்களுங்காணப்படும். மற்றைய சமயங்களிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் சைவசமயங்கொள்வதுபோலச் சைவத்திலுள்ள பொருள் அனைத்தையும் ஏனைச்சமயம் ஒன்றேனும் கொள்வதில்லை. ஆகையினாலே, மற்றைய சமயங்களுக்குச் சைவசமயம் தோல்வியடைவதில்லை. இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த சைவசமயப்பொருள்களை இனிதுவிளக்கும் நூல்கள் சிவாகமங்களேயாகும். சிவாகமங்கள் முடிந்த முடிபாயிருத்தலின், சித்தார்த்தம் எனவுர்ப்பும். “சிவாகமங்கள் சித்தார்த்தமாகும்” எனச் சிவஞானசித்தியார் கூறிற்று.

இச் சிவாகமங்களின் சரியாபாதமும் கிரியாபாதமும் யோகபாதமும் ஞானபாதமும் அவற்றின் வியாக்கியானங்களுள், அவைகளின்வழிவந்த நூல்களும் வடமொழியிலேயே பெரும்பாலும் இருத்தலின், அம் மொழிப்பயிற்சியில்லாதவர்களுக்கும் பயன்படும்வண்ணம் முற்காலத்திலிருந்த சிவாநுபூதிச் செல்வர்களாகிய பெரியோர்கள் பிராசாததீபம், பிராசாதஅகவல், பிராசாதசட்கர் முதலியநூல்களைத் தென்மொழியில் இயற்றியருளினார்கள். அவைதம்முள் பிராசாததீபம் திட்பமும் நுட்பமுஞ்செறிந்தது. பிராசாதஇயல்முழுதையும் விரித்துரைப்பது. சிவஞானபோதமுதலிய சாஸ்திரங்களைப்பிழ்வார் ஆவசிபமாகக் கற்றுக் கொள்ளத்தக்கது. காப்புடன் ௩௯ திருவிருத்தங்களாலாயது.

இத்துணைப் பெரிய அரிய சாஸ்திரமானது இன்னும் புத்தகஉருவில் அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால் இதுனை ஆராய்ந்து வெளியிடுதல்கன்று என்று வடமொழியின்கணுள்ள பிராசாதஷட்சலோகியாக்கியானம், சித்தார்த்தசாராவளி வியாக்கியானம், வாதுளசுத்தாக்கியவிபாக்கியானம் முதலியநூல்களையும், தமிழிலுள்ள தத்துவப்பிரகாசம் திருமந்திரம்முதலிய நூல்களையும் துணையாகவைத்து முன்னுபிரதிகளைக்கொண்டு பரி

சோதித்து வரலாயினேம். இங்ஙனம் பரிசோதித்துவருங்காலத்
தில் சல்வி அறிவு ஆதியவற்றிற் சிறப்புற்றேனாகுபவராகிய இல
க்கணவிளக்கப் பார்ப்பை, திருவாரூர் ஸ்ரீமான். சோமசுந்தர
தேசிகர் அவர்கள் செத்தமிழ் உஅம் தொகுதி கரும் பகுதியில்,
முன்றுபிரதிஃகோக்கொண்டு பரிசோதித்து வெளியிட்டதைக்கண்
ணற்று, ஆராய்ந்துபார்த்தேம். தேசிகர் அவர்கள் வெளியிட்டமை
யும் சிலதிருத்தங்கள் செய்வதற்கு உதவியாயிருந்தது.

இப்பிரசாததீபம் இயற்றினார்பெயர் முதலியவ அறியக்
கடியதாயில்லை. எனினும் இவர் சிவஞானச்செல்வமும், சைவசி
த்தார்த்த உண்மைபறிவு சிறைவும் உடையவர் என்பதும், சிகாழித்
தலத்தினர் என்பதும் இந்நூலானே நன்கு உணரப்படும்.

இந்நூல் பத்தியவடிவாயிருத்தலின், இதன்நன்மையை
யாவரும்பெறும்படி ஒருரை இயற்றி அச்சிலேற்றிப் பிரகடனஞ்
செய்யவேண்டும் என்னும் ஆசைமீதுரப்பெற்றேறும். அறிவினா
லும் பேருளிஞாலும் மற்றெவ்வாற்றாலும் வலிகுன்றியளமக்கு
அங்ஙனம் உரையியற்றிப் பிரகடனஞ்செய்தல் பெரிதுங் கஷ்ட
மாயவிடத்தும் “தனதடிவழிபடுமவரிடர் கடி—கணபதி” யும்,
“தாரகப்பிரமமான மாக்கயமுகத்துவள்ளலு” மாகிய ஐந்துதிரு
க்கரத்தெந்தையினது திருவருள்வன்மைமால் இனிது முற்றுப்
பெற்றது. இப்பிரசாததீபச் செய்யுட்களுக்கு மூலமாய்தின்ற
பிரமாணங்களை வேண்டுமிடமோர்ந்து உதாசரித்திருக்கின்றனம்.

பரிசோதிக்குங்கால் ஏட்டுப்பிரதிஃகைத் தந்துதவிய பெரி
யோர்களுக்கு நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடையேம்.

இவ்வுரையைப் பார்வையிட்டுச் சிறப்புப்பாயிரர் தந்த
குருமூர்த்திகளுக்கும் எமது நமஸ்காரம் உரியதாகுக.

இங்ஙனம்.

ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்,
அச்சவேலி.

பிராசாரத்தப்பட்டம்.

	கலை.	மாத்திரை.	வடிவம்.	நிறம்.	நானம்.	அங்குல.	தத்துவ வியாப்தம்.	அதிபர்.	குணியம்.	குணம்.	மலசேதனை.	எழுவகைத் தோற்றம்.	அவத்தை	பகுப்பு
க	கோஷகலை	1	ஹ	மின்னொளி	முலாதாரமுதல் நாவரை	12	—	அநாகத சிவன்			ஆகாமியம்	நாவரம்		
உ	மேதா கலை	3	அ	அக்கினிச் சுவரலை	நாபிமுதல் இருதயம்வரை	8	ஆன்மதத்துவம் 24வரை	பிரமா			பிரகிருதி மாயை	ஊர்வன		
உ	இராச கலை	2	உ	சந்திரசூரியப் பிரபை	இருதயமுதல் கண்டம்வரை	8	புருடன் முதல்ஆறு	விஷ்ணு		தூலப்பிராசாரம்	பிரகிருதி மாயை	ஊர்வன	பாமசோப்பனம்	வீந்துகலை
ப	விட கலை	1	ம	மின்னொளி	கண்டம் முதல் நாவடிவரை	4	மாயை	ருத்திரன்	ஆதிசூனியம்		அசுத்தமாயை	நீர்வாழ்வன		
ப	விந்து கலை	1	புள்ளி	தீபஒளி	நாவடிமுதல் புருவாடுவரை	4	சுத்தவித்தை நகரம்	மகேசுவரன்			அசுத்தமாயை	நீர்வாழ்வன		
பு	அத்த சந்திர	1	பாதிச்சந்திரன்	வானொளி		3				தூலப்பிராசாரம்				
க	நிரோதி	1	முக்கோணம்	புகை		3			மத்திய சூனியம்	குக்குமப்பிராசாரம்	மாயேயம்	பறவை		
எ	நாதம்	1	இருவிந்துவுடன் கூடியதண்டம்	மாணிக்க ஒளி விந்துளிக் கு நிறம்		3		சுதாசிவன்			சுத்தமாயை	நாற்கால்விலக்கு	பரமசமுத்தி	நாதகலை
அ	நாதாந்தம்	1	வலவிந்துவோடு கூடியகலப்பை	இரு மின்னொளி விந்து, உறுப்பு		3				குக்குமப்பிராசாரம்	சுத்தமாயை	நாற்கால்விலக்கு	பரமசமுத்தி	
க	சத்தி	1	விந்துவோடு கூடியகலப்பை	தூறுசூரியப் பிரகாசம் விந்து பச்சை		1		ஆகதசிவன்	அத்த சூனியம்	அதிசூக்குமப் பிராசாரம்	நிரோதானம்	மணிதர்	தூரியம்	சத்திகலை
க	வியாபினி	1	வலவிந்துவோடு கூடிய சூலம்	ஆயிரம் சூரியப் பிரகாசம், விந்து சிவப்பு		3			ஆதிசூனியம்		நிரோதானம்	மணிதர்	தூரியம்	சத்திகலை
க	வியோமரூபினி		ஃ	ஞானகாயம்						அதிசூக்குமப் பிராசாரம்				
க	அநந்தை		நான்ருவிந்து	ஞானசமுத்திரம்		1	சிவத்துவாந்தம்	பரமசிவன்		அதிசூக்குமப் பிராசாரம்			தூரியாதீதம்	சிவகலை
க	அநாதை			ஞானக்கண்ணாடி										
க	அநாசிருதை			மகாநோடிசந்திரப்பிரகாச										
க	சமனை	1	இருவிந்துவோடு கூடிய 2 கோணம்	கோடிசூரியப் பிரகாசம், விந்து நீலம்		4		அநாகதசிவம்	மத்திய சூனியம்	மகாசூக்குமப் பிராசாரம்	ஆணவம்	தேவர்	தூரியம்	சத்திகலை
க	உன்மனை	1	விருத்தம்	அனந்தசூரியப் பிரகாசம்		4		அநாகதசிவம்	அத்த சூனியம்				தூரியம்	சத்திகலை

உ-
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புலோலி,

ஆரியதிராவிட மகாபண்டிதர்

பிரமஸ்ரீ. ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள்
அவர்கள் சொல்லியவை.

உலகினர் மதிக்கு மேன்மை யுளபிரர் சாத தீபம்
இலகுற வுரைநன் காய்ந்திங் கிபற்றினு னந்த னா
குலமுளரின் குமர சாமிக் குருக்கள்சி ரச்ச வேலித்
தல்முளர் னறிஞர் போற்றுந் தகையுளரின் குணமு ளானே.

சுருதியர் சுமங்க ணன்கு சொலும்பிரர் சாத மேன்மை
தெருளுறு பெரியோர் தாமே திருவிழா திகைத் மேலரீம்
பிரதிட்டை முதல செய்யிற் பெறுபல னளவின்றாகும்
வரமிகு மதியான் மிக்கோர் மகிழ்ந்தினி தேற்பர் தாமே.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	௬	வெண்வகை	லெண்வகை
உ	உக	உச—உரு	உஉ—உரு
௬	கக	ஆறிழ்க்கமல	ஆறிதழ்க்கமல
௬	உச	பிரிவுறவே	பிரிவறவே
௧௦	௩௨	ஊயெ	ஊயெ
௧௨	அ	வடிபுலம்	வடிபுலம்
௧௩	ரு	புகி	புகி
௧௪	உக	சொல்லப்	சொல்லப்
உக	௩௨	சோடகலை	சோடசகலை
உஉ	உ௬	அர்தசந்திரம்	அர்த்தசந்திரம்
உ௬	உச	கிரிசன	கிரசன
௪௦	௧௧	நல்ல	நல்ல
௪௬	உக	வய	வய

௩௭ம் பக்கம் உஅம் செ. முதலில் “பன்னிருகலைகளின் அத்திரை கூறப்படுகின்றது” என்பது சேர்க்க.

௩௮ம் செ. உரையில் உ௭ வரிதொடங்கி “அதன்மேல் நோக்கலைக்கு முன் நந்தலும், அதன்மேல் நாதகலைக்கு முன் நந்தலும் என்பனவற்றை” நீக்குக.

இப்பிராசாததிப உரை அச்சிடுதற்கு அச்சுவேலி பதி செ. போற்றுக அளவுகள் பத்துபாவும், பதி அ சின் னப்ப அளவுகள் பத்துபாவும், பதி வை. அருளம்பலம் அவர் முன்னுபாவும் உபகரித்தார்கள். சிவபெருமான் திருவரு ப்புக.

உ
கணபதிதணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிராசாததீபம் மூலமும் உரையும்.

நூலாசிரியர் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும்நான்
கனுள் வீட்டுநெறிபாட்டுவான் தர்மாலெடுத்துக்கொண்ட நூல்
இடைபூறிவ்றியினிதுமுற்றதற்பொருட்டு ஆதிக்கண்ணே விரா
யகக்கடவுளை வணக்கஞ்செய்கின்றார்.

வையமிசை மன்னுயிர்கண் முத்திபெற வானருளால் வகுத்
தநூலி, லெய்துபிரா சாதமுரைத் தற்கிறைவ னிமலரையி னி
றைவி யின்ற, செய்யுநிறத் தொருகோட்டு மும்மதத்து நால்வா
யைவ் கரஞ்சேர் காழிக், மைவரையி னிருபதமெங் கண்ணினை
சேர்த் திதபமதிற் கருதல் செய்வாம்.

இதன்பொருள்: உலகத்திலேயுள்ள நிலபெற்றாயிர்தன் முத்திய
டையும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் திருவருளால் வகுத்தருளிய வேதாசும
ங்களிற்பொருந்திய பிராசாதத்தைச் சொல்வதற்கு, சிவபெருமானும் இம
யமலை அரசன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியாரும் பெற்ற செந்நிறத்தையு
ம், ஒற்றைத்தந்தையையும், மும்மத்தையையும், தூங்கியவையையும், இந்து
திருக்கரங்களையுமுடைய சோழிப்பதியில்வழந்தருளியிருக்கும் விராயகக்
கடவுளுடைய இருதிருவடிகளையும் எமது இரு கண்களிலுஞ்சேர்த்தி மன
தில் தியானஞ்செய்வாம் என்றவாறு.

என்றவைவரை இங்காஞ்சேர்க்கைகரை எனத்தனித்தனி இயையும்.
கைகரை என்பது யானைமுகக்கடவுள் என்னுங்குறிப்பு. ஆரண்=ஆன்மா
வேடு சகசமாதியமலத்தைப்பக்குவமறிந்து சங்கரிப்பவன். சிவபெருமான்
கருணையுற்றிருவுருக்கொண்டு வேதாசுமங்களைக் கோவைப்பட அருளிச்
செய்திலாரோல் பிரளயாகைர் சகலர் என்னும் பசுவருக்கம் இரண்டும்
முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்று உணர்த்தினாலன்றி
உணரப்படாமையின் வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும். அதாவன்றித் திரு
மால்முதலிய தேவருக்கும் மாணுடர்க்கும் குருபரம்பரையின்கைத்து அரு
ளுதலுமசென்றிடா என்னும் பொருள்பட சத்தியார் குத், க—அதி, உ—
செய், சக—கூறுதல்பற்றி “வையமிசை.. நூலில்” என்று கூறப்பட்டது.
கோயில் என்னும் பொருளையுடைய பிராசாதம் என்னுஞ்சொல்
சிவன்வெளிப்படுத்தற்கு இடமாதலால் கோயில்போன்ற ஒருமந்திரத்தை
உணர்த்துகின்ற வாசகமாய்நின்றது. பிராசாதபதத்துக்குச் சுத்தாக்கியை
என்னும் நூலிற் சொல்லப்பட்டபொருளாவது; பிராசுவருணம், சர—

சதி, தவிரப்பது, செஞ்செவியாகிய முத்தியைக்கொடுப்பதால் பிராசாதம் எனப்படும், வாதசுத்தரங்கியத்திலே பிராசாதம்; சாட்சத்தி; தமுத்தியைக்கொடுப்பது எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ச)

குருவணக்கமும் செயப்படுபொருளும் கூறுகின்றார்.

விஞ்சதியுள் தோடசமுத் துவாதசமுத் தசமுநவ மேஷு மென்றது, துவாதசமுதி குரத்தா வெண்வகையா லாகமங்க ளாதைத் தவாற்றல், வெங்குருமா நகர்வள்ளல் பதம்பரவி யெண்ணிர ண்டி சுவையின் மேன்மை, துங்கமுதப்பிராசாத தீபமெனத் தமிழினுத் சொல்லுவற்றும்.

இ—ள்: (பாமசுவாசமாயிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் பீசமாய்கின்ற நேசா: என்னும் பிராசாதமானது) இருபதுலையும், பதினாறுலையும், பன்னிரண்டிலையும், பத்துலையும், ஒன்பதுலையும், எண்லையும், அறு லையும், ஐகலையும் என்னும் பெயரால், எட்டுவகையாகச் சுவாமங்கள் கூறியவழிபாசச், சோழிப்பதியிலிருக்கும் எமது குருவிற்பாதங்களை வணங்கிச், சோடசலைப்பிராசாதத்தின் மேன்மையை உயர்ச்சிபொருள் தப் பிராசாததீபம் என்னும்பெயருடன் தமிழினுத் சொல்லத்தொடங்குகின்றோம்—எ—று.

விஞ்சதி-இருபது; சோடசம்-பதினாறு; துவாதசம்-பன்னிரண்டு; தசம்-பத்து; ஐகம்-ஒன்பது, சோடசலைப்பிராசாதத்தைக் கூறவே அதன் கருவியை பஞ்சலைப்பிராசாதம்முதலிய அறுவகைப் பிராசாதங்களும் அத னுக்குடங்குதலையும், ஆசிரியர் இருபதுலைப்பிராசாதத்தை உசம் உடும் செம்புச்சுண்டு சுருக்கி விளக்கியிருத்தலையும் அறிக. பிராசாதமந்திரசேபம் யோகமாரங்கமாயி சகமார்க்கம் எனப்படும், அது, “ஆதாரசோதனை மாராசுததிகன்—மேதாதிபிரேயை சலந்தது விண்ணொளி— போதாசுய த்தகப் பலன்சாணம்புத்தி—சாதாரணக்கடெலாஞ் சமாய்க்கமே.” (நிரு மத்தியம்.) என்பதால் அறிக.

தவிச்சுகிலேத்தாத்திலே, “பிராசாதசெவமுடிவில்கின்ற திக் கையுரியும் ஆசிரியனே தன் டெரோடு செவமுச்சிவமடைவான்” எனக் கூறப்பட்டலானும்; ‘பிராசாதமநியாதகன் குருவல்லன் எனவும் பிராசாத மநிடாச் செவன அநியாச் எனவும், மரத்திரை, ஒளி, காரணைசார், பெ யர், குணியம், அத்தவம், அத்தவா, சத்தி, ஆசிரிதி என்பவற்றோடு பி ராசாதசுவையின் விமர்த்தியை உணர்ந்தவனே முத்திபெறலாம்’ எனவும் பலவிடங்களிற் கூறப்பட்டலானும் பிராசாதமகிமை உணர்ந்தவோட்க.

அவிச்சுகிலோத்தாம்.

சுவாமிநாதசுவாமியார் வந்தவாறு பாசுகுரோதிரி
குருவிற்பாதங்களைப் பெற்றுப் பதம்பரவினார்—எ—று.

“புட்பங்கனாக் அஞ்சலியைரிதைத்து, மூலமந்திரத்தை ஒனகார முதலானவையோசைக்கடனதாம், மிருத்த குரியப்பிராசமுள்ளதாய், பிர

அதர்வவேதத்திலே பிரச்சாதமந்திரங்கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது சத்தவாதனவியாகியானத்தால் உணரப்படுகின்றது. “ஹிர்ஸ்வதிர்க் கப்புஷத்” என அதர்வசிகோபிடதத்திற் கூறப்பட்டதூஉம் பிரச்சாதத் தையேகுறிக்கும் என்ப.

(உ)

நூ ல் .

அவதாரிகை—பதினாறுகலைப்பிரச்சாதங்களுள் முதற்கலையின்பகு தியாகிய கோஷகலை என்னும்பெயருடைய ஹகாரத்தினுற்பத்தித்தானம் பிரபை வியாத்தி என்பவை முதலாகஞ்செய்யுள்முதல், மூன்றாம்செய்யுள் நான்காம்அடி முதற்பாசம்வரையும் கூறப்படுகின்றன.

வெண்கமல நாலிதழா மூலாதா ரத்தின்
மிகநாப்பண் ஹான்றிவிருத் தாகாரச் சர்ப்ப
மங்கதுபோ லெழுந்திருக்குங் குண்டலியி னடுவே
யாவிந்த நூல்போலங் கெழுபத்தி ராயிரமா
மென்பநி நாடிகளுக்கு மூலமதாம் பிரம
மெனாகாடி மத்தியத்தி னசைபமனு வகாரத்
தொன்பயிலு நிறமின்னி னொளியாகி யெழுந்தங்
குயர்நாபி யடியளவா யுறும்விரற்பன் னிரண்டே.

இ—ள் : மூலாதாரத்தில் வெண்ணிறமுள்ள நாலிதட்கமலம் இருக் க்கும். அதற்குமிசைநெண்பொருந்தி வட்டித்த (பிரணவருபமாகிய) சர்ப்ப பம்போல, தோன்றியிருக்கும் குண்டலியின் நடுவில் தாமரைநூல்போல் எழுபத்திராயிரம் நாடிகளுக்கும் மூலமாகிய சுழுமுனாகாடிமத்தியில் ஹ எ ன்ணும் அசைபமனுமின்னல்போன்ற ஒளியாகிஎழுந்து நாபியடியளவாகப் பொருந்தும். (மூலாதாரம்முதல் நாபிவரையும்) பன்னிரண்டங்குலமாம்.

மூலாதாரம் குதத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குமேல் இலிங்கத்துக் கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழிருக்கும். இவ்விடத்தில் முக்கோணவடிவ மும், அதன்நடுவில் பிரணவாட்சரமும் வ ஸ ஷ ஸ என்னும் நான்கிதழ்க் கமலமும் இருப்பனவாம்.

மேதாகலையை ஒழித்துநின்ற ஹகாரமெய் மாத்திரத்திற்கே நண்டு நாபிவரையும் எனத் தானநியமங்கூறியதெனவும், மேதாகலையோடுகூடிய ஹகாரத்துக்குப் பிரமாத்திரம்வரையும் தானமாம் எனவும் அறிக. இங்கே கூறப்பட்ட ஹகாரம் மெய்மாத்திரமாகி நின்றலின், உச்சரிக்கப்படுதல் கூடாததலால் வேறுகலையாகக்கொள்ளப்படாமல் பின்வரும் அகாரகலை யோடு கூட்டிக்கொள்ளப்படும்.

இக்கோஷகலையின் மகிமையை,

நாபிக்குங் கீழே பன்னிரண் டங்குலம்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னையறிவிவ்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னையறிந்தபின்
கூவிக்கொண் டசன் குடிபுருந் தானே.

(நிருமந்திரம்.)

என்பதனும் அறிக.

(ச)

வருவதிக் கிழக்கோண மூன்றாரு நிதம்பால்
வலக்கோணத் தோங்காப் பருஷ்டிக் கோணி
வொருகாத ிக்கா மாபதன்மேற் கோணத்
தொள்ளீதழ் ரூபமபைக் கர்விகையுண் னாடுவே
பொருளடி பொருத்துமதற் கிருந்தமும் கிருத்தம்
பெரிநிதி மெனுவெனப் பிரிவறும கிறுதகண்
குருவாதி மாம்போம பாதிசு பட்டாக
புறமிடக் கோணத்ததித்த வுபரிடை நாடியதும்.

கு—ள: எயித்துளித் (மேனோக்கி) முக்கோணத்திருக்கும்.
(அதன்) உள் மெண்மை. உலக்கோணத்தல் ஓக்காரம்பொருத்தும். இடக்
கோணத்திற் றொம்பொருத்தம். அதன் மேற்கோணத்து (சுவாதிட்டா
னம்) ஆதித்தத்தாமையின் கர்விகையின்மையில் சுருமுனாடிபொருத்
தும். அதற்கு இருபக்கத்தும் உட்டம்பொருத்தம். குழல்போலப்பிரிவற்ற
மூல்கோணப்பதொடக்கமாய் ப்ரமாந்தம்மொழி (சுருமுனாடி)
பொருத்தம். எ—து.

“இடக்கோணத்ததித்தவரிடைநாடியதும்” என்பது வருஞ்செய்
புதிற் உட்டம்பொருளுகாக்கப்படும். சுவாதிட்டானம் இலக்கமுலத்திரு
த்தும். இடவிடத்திற் அறகோணவடிவமும், ப, ஹ, உ, ய, ரு, று
எனவும் ஆதித்தமெனவும் இருப்பனவாம். அதன் கோணத்தின்மையில்
நாக்காக்கமிருத்தும். (உ)

வந்தவலக் கோணத்தித்த பிங்கலை நாடியது
முனக்கமல முதலித்தி புறவதுநிங் குவதாய்ப்
பிற்றையபற் நாடியு டாமச்சுபயன் வனவாய்ப்
பிரிவுறியை கத்திராநி நாசியினிற் பிறங்கு
முற்றமுக் கோணத்தி விபண்டெழுத்தி னிறத்தான்
புதிருபதன் கிதைபொலிபாய் ஆலமுதல் நாபி
மத்தன்மைய் விடாத்தபா கதசிவபா பென்பர்
வாது பி புதன் மேலெட் டக்குலபா மனையுள்.

கு—ள: இடக்கோணத்தினைத்த இடைநாடியும், வலக்கோணத்
துதித்த பிங்கலாகைய் சுருமுனாடியை திச்சித்த மாறிமாரிச் சுற்றி,
கோணத்திடைமையில் ஒருவளைவும், கபிமனவில் ஒருவளைவுத், இருதயத்
திற் ஒருவளைவும், பிடரையிற் ஒருவளைவும், செற்றியனவில் ஒருவளைவு
யாகவளைத்து. இடவிடக்களிற் சுருமுனாடியைச் சேர்வதும் கக்குவது
யாம். பிங்கலம் அக்காக்கப் பருவமதநிமலவரைப் பிசியாமல்வந்து (சுரு
முனையையிற்) நாசியிற் பிறங்கும். முற்கொள்ளப்பட்ட முக்கோணத்
திற் இருத்தும் இடக்க அக்காக்களின் காம் அக்கிளிக்கவாலைபோன்ற ஒளி
யாம். அக்காக்கம் முதல் கபிகளையும் விடாபித்திருக்கும். அநாகதசிவம்
(சுவாதிக்காரம்) என்பர் எ—து.

“வந்தவலக்கோணத்ததித்தவரிடைநாடியதும்” என்பது வருஞ்செய்யு
புதிற் உட்டம்பொருளுகாக்கப்படும்.

அந்தவனைவுளுக்குப் பஞ்சக்கீழ் என்று பெயராம். மூலாதாரத் திலிருந்தும் முச்சேனைத்தினுள்ளே வலப்புறத்தில் ஓறா எனவும் இடப்ப-
த்தில் ஸா எனவும் அசபாமந்திரம் நிற்கும் எனத் தத்துவப்பிரகாசம் கூறும்.

பிராசாதசட்கலோக்

பிராசாதசட்கலோகி நிதிவாஸஸவமநாசுவபாசஜிராஹஸ்தொ
ஹய் லோகாஸ்தாஸநொவிரகௌநதிஹாநாஹ்யனோஸெஸவெ

அ—கை: இனி மேதாசலையின் தானம், அக்குலம், நாமம், நிறம், மாத்திரை, தத்துவம், அதிபர் என்பன மூன்றஞ்செய்யுள் நான்காமடி பிற பரதியாலும், நான்காஞ்செய்யுளாலும் கிந்தாஞ்செய்யுள் முதலடி முற்பாதி யாலும் கூறப்படுகின்றன. (௩)

அகாரகலை நிறமுமைக்கிற் சொரிதழல்போ லொளியா
மக்கலைபெய் கும்விரவி யமர்ந்திருக்கு மதுவும்
பகாதருமாத் திரைமூன்ற லளகிடப்பட் டிருக்கும்
பகருமகா ரத்தில்மன் முதலறுநான் காக
நகாதசத்த தத்துவங்க ளொடுவியா பகமாய்
நண்ணுசடத் துவாக்களுக்கு நாயகமு மாகி
விராதமுறம் பலபிரபஞ் சங்கடமை விரிக்கும்
வித்தான காரணமாய் விடைபபுறமா சனத்தில்.

இ—ள்: நாபிக்குமேல் எட்டங்குல எல்லையில், அசாரகலை இருக் கும். அதன் நிறத்தைச்சொல்லின் அக்கினிச்சுவலைபோன்ற ஒளியுடைய தாம். அச்சலை எங்கும் பரவிக்கலந்திருக்கும். அதுவும் மூன்று மாத்திரை யாக அளவிடப்பட்டிருக்கும். சொல்லப்பட்ட அசாரகலையில் பிருதிவிமு தல் இருபத்துநான்காகும் அசுத்த தத்துவங்களோடும் வியாபாமாய், பொ ருந்திய சடத்துவங்களுக்கு நாயகருமாகி, அழிவுறுகின்ற பல பிரபஞ்சங் களைச்சிருட்டிக்கும் மூலகாரணமாய், வாசனைபொருந்திய செந்தாமரை ஆசனத்தில் பிரமா அதிபதியாய் இருப்பர் எ—து.

வருஞ்செய்யுளின் முதலடி முற்பாதி இச்செய்யுளோடுகூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்காவன:—

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆசை என்னும் பூதம் இ.
சததம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்னும் தன்மாத்திரை இ.
வாக்து, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம் என்னும் கன்மேந்திரியம் இ.
சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிருவை, ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானே
[ந்திரியம் இ.
மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அந்தக்காணம் ச.

ஆக உச.

மேதாசலையோடுகூடிய ஓறகாரம் நாபிக்கமலத்தோடங்கி இருதய கமலம்வரையும் வியாபித்துநிற்கும் என்பது கருத்து.

மோட்சத்தை, பரை என்னும்பதினாறுமாம். வீசத்திகண்டத்திருக்கும். இவ் வீடத்தில் அநுகோணவடிவமும் ஈ, இ, ஐ, ஈ, ஐ, ஊ, ஋, ஌, ஍, ஞ, ட, டி, டா, டு, வர, வெர, டி, டிள, கூ, கூடி என்னும் பதினாறுதழக்கமவரும் இருப்பனவாம். அநுகோணத்தின் கெவில வகாராக்காரம் இருக்கும். (இ)

அ—கை: இனி இந்தக்ஞ்செய்யுளின் நான்காமடி பிற்பாகமுதல் ஆறாஞ்செய்யுள் இரண்டாமடிவரையும் விடகலையும், மூன்றாமடிமுதல் ஏழாஞ்செய்யுள் முதலாமடியின் முற்பாதிவரையும் வீந்துகலையும் திருபிக்கப்படுகின்றன.

விடகலையா மகாமநிற் பின்னொளியா மாத்திரை

விளம்பியிடி. லொன்றாகு மிகுமாயா தத்துவத்
தூடன்மருவி யெங்கும்வியா பகமவ்வா றத்துவாவக்

சுயர்கீதவ னுருத்தானம் சுவந்திருப்பன் றுலா
நம்முதலாய்ப் புருவநடு வளவாயங் குலமு

நவீனகாலம் வீந்துநிறந் தீபமனர மாத்திரை

சுடர்யூவுஞ் சத்தனித்தை யீசனிரு தத்துவத்

துடன்மாநில வியாபிக்கு மொளிகொளத்வாக் களுக்கே.

9—**ள்:** விடலைஎன்னும் மகாரகலை கண்டத்தடிதொடங்கி நாக்
 கடிவரையுமுள்ள நாலங்குலத்தில் இருக்கும். நிறம் மின்னொளிபோன்ற
 ஒளியாம். மாத்திரை ஒன்றும். உருத்திரர் மாயாதத்துவத்தடன்கேந்து
 எங்கும்வியாபசமாய், (மகாரகலை என்னும் வித்தியாகலைமைப்பற்றிய) அவ்
 வாமத்துவாக்ஷனுக்குத் தெய்வமாகி, அக்கலையில் உவந்து வீற்றிருப்பார்.

விந்துகலை நாடடிமுதல் புருவநடு அளவாய் நாலக்குமரம், வீளக் கொளிபோன்ற ஒளியுடையதும் அரைமாத்திரையுடையதுமாயிருக்கும். மகேசுவரர் ஒளிபொருந்திய சுத்தவடிவை, ஈசுவரம் என்னும் இருதத்தவங்க ளோடுசேர்ந்து வியாபகமாய், விந்துகலையிலுள்ள அத்துவாக்ஷருக்கு அதிபராய் இருப்பார் என்று.

சண்டத்தினடியிற்றொடங்கி நாவடிவரையும் மகாரலை வியாபித்து நிற்கின்றதென்பது சருத்து. தாலுத்தானத்திலிருக்கும் மகாரத்திலுண்டானகலைகள் சிரவணி, சிராவணி, செல்ப்பகரி கிராணவர்த்தனி, சுசுப்தா, வாகினி, ஊர்த்துவமாலினி, பாவனி, ஆற்றலாகினி, பிரபாவை, யோக்திரி, ரேதோபவாகினி, பிதிர்மர்க்கானுகா, தேவமர்க்கை, மர்க்ககரி சினி, அபூர்யானி, பிராணபத்தினை, சித்தசுதா, சுவித்தை, தூம்ரை, தருவை என்னும் இருபத்துகாண்குமாம்.

லலாடத்திலிருக்கும் வீந்துவீலுண்டாவைகைகள் நிவீர்த்தி, பிரதி
ட்டை, வித்தை, சாந்தி என்னும் நான்குமாம். நாவடியிட்டுருட்கிப் புருவ
நடுகையுமீ வீந்துகலை வியாபித்தது என்பது கருத்து.

ஷட் சுலோகி.

பிள்ளையாம்பு, துளும்பு, வெவிஷகூடா, தாதிதாஸாநயெகா

வினா - ஊரின் அடிப்படை வசதி களை உடனடியாகக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

நிகழுகிறோ தியின்மேல்முன் றங்குலத்தி னளவி
 னீடியதன் டதுபோலா நாதமிரண் டருகும்
 புகழுமிரு விந்துவதாம் நாதமுமா ணிக்கப்
 பொங்கொளியாம் விந்துநிறம் படிசுமெனப் புகல்வ
 ரிகழ்வறுமாத் திரையதுமா காணியென விசைப்ப
 ரிக்கலைக்கு மேற்பிரம ரந்திரமட் டாகத்
 திகழ்முன்றங் குலமதனில் நாதாந்தங் கலப்பை
 சேர்வலத்து விந்துவுடன் செறியுநிற முரைப்பாம்.

இ—ள்: நிரோதி என்னும் கலையின்மேல் முன்றங்குலமளவில்
 நாதகலையானது நீண்டதண்டவடிவாயிருக்கும். அதன் இரண்டருகும் இரு
 விந்துக்கள் பொருந்தும். நாதம் மாணிக்கரத்தினம்போன்ற ஒளியுடையதா
 யிருக்கும். விந்து பளிக்குகிற முடையதென்று சொல்லுவர். அதன் மாத்
 திரை (ஒன்றில்) பதினாறிலொருகூறு என்று சொல்லுவர் என்று.

பிரமரந்திரத்திலிருக்கும் நாதத்திலுண்டான கலைகள்:— இந்திகை,
 திபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்தவகாயினி, வியாபினி, வ்யோம
 ருபை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னும் பத்தமாம். (அ)

அ—கை: எட்டாஞ்செய்யுள் மூன்றாமடி பிற்பாகமுதல் ஒன்பதாஞ்
 செய்யுள் முதலாமடிவரையும் நாதாந்தகலையும், இரண்டாமடியிலும் மூன்
 ராமடி முற்பாகத்தாலும் அட்டகலாப்பிராசாதமும், பிற்பாகத்தாலும் காலா
 மடியாலும் அர்த்தசந்திரான்முதலிய நாதகலைகளின் தத்தவம், காரணைகார்
 களும் கூறப்படுகின்றன.

மின்னிரண்டு போலொளியாம் விந்துநிறங் கறுப்பாம்
 மிகுமாத்திரை யரைமாலே யரைக்காணி யாகும்
 பன்னியிடு மிம்முன்றுஞ் சூக்குமமா முன்னம்
 பகர்ந்தகலை யோரைந்தும் பரித்திவையிற் கூடி
 லன்னதனை யட்டகலாப் பிராசாத மென்ப
 ரரிபசதா சிவஞ்சத்தி சிவதத்துவத் தினுக்கு
 மன்னுமர்த்த சந்திரனே முதற்கலைநா லினுக்கும்
 வழுத்தியிடுஞ் சதாசிவத்தைக் கர்த்தாவாய்த் துதியே.

இ—ள்: நாதகலைக்குமேல் பிரமரந்திரம்வரையுமுள்ள முன்றங்கு
 லத்தில் நாதாந்தகலையானது வலப்பக்கத்தில் ஒரு விந்துவோடுகூடிய கலப்
 பைவடிவுடையதாய் விளங்கும். அது இரண்டு மின்னல்போன்ற ஒளியு
 டையது. விந்து கறுப்புநிறமுடையது. ஒருமாத்திரையின் முப்பத்திரண்
 டிலொருகூறு மாத்திரையோடுகூடியதாய் வியாபித்திருக்கும்.

நிரோதி, நாதம், நாதாந்தம் என்னும் மூன்றும் குக்குமகலைகளாம்.
 முன்னர்க்கூறிய மேதாகலை, இராகலை, விடகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்
 திரகலை என்னும் பிந்துகலையும், நிரோதி, நாதம், நாதாந்தம் என்னும் முக்
 கலைபோடுகூடில் அதை அட்டகலாப்பிராசாதம் என்பர். சாதாக்தியமும்,

சத்திபரையிய சிவதந்தவத்தத் தம், அர்த்தசந்திரம், சீரோதி, நாதம், நாதா
ந்தம் என்னும் நாதவஸ்துக்கும் சதாசிவனைக் காமணைசுரனாகத் துதிக்க
என்று.

ஷட்கலோகி.

சுருதிஷ்டாபஸகஸகொரெனிகிவீபவநாஸகிவிவெவ்யவழணை
சுருதிஷ்டாபஸகஸகொரெனிகிவீபவநாஸகிவிவெவ்யவழணை
சுருதிஷ்டாபஸகஸகொரெனிகிவீபவநாஸகிவிவெவ்யவழணை
சுருதிஷ்டாபஸகஸகொரெனிகிவீபவநாஸகிவிவெவ்யவழணை

தொன் னுத்தராக் தலமுடைய பருடபரிமாணத்திலே, பாதமுதல்
மூலாதாமுடைய பாதத்தெட்டக் தலமுமொழியர்ன்ற மூலாதாமு
தல் பிரமாந்திரமுடைய பாதத்தெட்டக் தலங்களுள், மூலாதாமுதல்
பாதிமுடைய பன்னிரண்டக் தலம் கோஷலையினிடம். பாதிமுதல் இரு
தயாமலமுடைய பட்டக் தலம் கோஷலையொடுகடிய மேதாலையினி
டம் திருதாமலமுதல் கண்டத்தினமுடைய பட்டக் தலம் கோஷ
லைய மேதாலையொடுகடிய திராலையினிடம். கண்டவடிமுதல் நாவடி
முடைய பாலக் தலம் கோஷ மேதா திராலையொடுகடிய விஷலை
யினிடம் நாவடிமுதல் பருவடிமுடைய பாலக் தலம் வித்துகலையினி
டம் பருவடிமுதல் பிரமாந்திரம் முடைய பன்னிரண்டக் தலம் அர்த்த
சந்திரோதி நாதாதந்தலையினிடம் இவ்வாறே மூலாதாமுதல்
பிரமாந்திரங்குடம் அர்த்தத்தெட்டக் தலமாம். அடிமுதல் முடிசுறும்
தொன் னுத்தராக் தல அளவாம் என்றனர்.

மூலாதாந்தினின்ற குண்டலினிசத்தியிற் பிறத்தனம், ஹாஸன்
சின்ன அன்ன ஒலியுடையதும் சிவபீசமுமாகிய நாதம் என்னும் பெயரை
முடைய நாதமானத சமுமுதாபத்யாத்சென்று, மேதை முதலியகலை
கலையெனக் கேதபாசுடையதாகி, மீண்டு பிரமாந்திரசமீபத்திலே நாத
மாசர்செய்யப்பட்டதாகி, ஆண்டே நாதத்தன்மைபை அடைந்து, பிரமா
ந்திரத்திற் ஒடுக்கும் என்றறிச். (க)

அ-கை: பந்தாஞ்செய்யப் முதலாமடிமுதல் மூன்றாமடி முற்பாதி
கடையும் சத்திலை கூறப்படுகின்றது.

சுருதிஷ்டிம் பிரமாந்திரமே லோசங்கு லத்தி
துமஞ்சத்தி வித்துவிடத் துறைசலப்பை போலாம்
நெகிர்ந்த பொருது அகதிப்பிரகா சமதாந்
நிர்மலித்து பச்சைசிறத் தீதனுபாத் திரைதா
னுய்கதைம்மர் திரிநகயதா மதன்யேலங் குலமுன்
மதன்கியிமா பிசிருல மாசுந்விந்து வலமாம்
நெகரிய சிறமதுவோ ராயிரமா அதிக்கு
சிறுநிபி யோர் விந்து சிறமிரத்த மாமே.

இ-ள்: சத்தியை உயர்ச்சிபொருத்திய பிரமாந்திரத்தின்மேல்
நகுதங்குபலமில் இருக்கும். அக்கலை இடப்பச்செத்து வித்துவோடுகடிய

கலப்பைவடிவுபோலாம். குற்றமற்ற (கலப்பைவடிவத்தின்) நிறம் தூறுரு ரியப்பிரகாசமாம். விளங்குகின்ற வீந்து பச்சைநிறமுடையது. அது ஒரு மரத்தினாயின் அதுபந்துநான்குடைய ஒரு கூறுடையது எ-று.

ஷட் சுலோகீ.

தீஸூத-ஞெ டெயெசுகாந்தாஅவதெயகீககராஸாஸரிகா

அ-கை: பத்தாஞ்செய்யுள் மூன்றாமடி பிற்பாகமுதல் பதினொர ன்செய்யுள் இரண்டாமடி முத்பாகம்வரையும் வியாபினிகலையும், பிற்பாகத் தால் தசகலைப் பிராசாதமும், பின்னிரண்டடிகளாலும், பன்னிரண்டாஞ் செய்யுள் முதலாமடியாலும் சமனாலையும் கூறப்படுகின்றன.

அகலருமாத் திரையதரைக் காணியின்னி முரையா
மனநந்திடுங்கீழ்க் கலைகளெல்லா மமைவுடன் வியாபகமா
புகளுகையால் வியாபினிய தென்பரிது வீரண்டும் [ய்ப்
போந்தகலை யிருநான்கும் பொருந்தல்தச கலைபாம்
மிகலருவ வியாபினிக்கு மேனாவ் குலத்தி
விருசமலை யிருகுச்சி நடுவீரண்டு வீந்துப்
பகருநிற மொருகோடி சூரியர் போ லெறிக்கும்
பயில்வீந்து நீலமுந்திரிக் கீழ்க்கால் மாத்திரையே.

இ-ள்: பிரமரத்திரத்தின் மேலுள்ள (ஒள்குலத்தின்மேல்) மூன் றங்குலவளவிடத்திலே, வியாபினிகலையானது குலவடிவாகும். (அதன்) வலப்பக்கத்தில் வீந்துவடிவாம். (அச்சுலத்தின்) நீங்குதற்கரிய நிறமானது ஆயிரம் உதயகாலச் சூரியர்களது ஒளிபோன்ற ஒளியாம். வீந்து செந்நிற மாம். மரத்திரை தூற்றிருபத்தெட்டிலொருகூறும் கீழேகூறப்பட்ட கலை களெல்லாம் முறைமையாக வியாபகமாகச் சொல்லுகையால், வியாபினி கலை என்பர்.

(சத்திகலை, வியாபினிகலை என்னும்) இந்த இருகலைகளும் (முன் னார்க்கறிப்) போந்த (மேதாகலை, இரசகலை, விடகலை, வீந்துகலை, அர்த்த சந்திரகலை நிரோதிகலை, நாதாகலை, நாத்தாத்தகலை என்னும்) ஏன்கலைகளோடும் பொருந்தத்தில் தசகலைப்பிராசாதமாம். சமனாலே அருவமாகிய வியாபினிகலைக்குமேல் நாலங்குலத்தில் இருக்கும். (இதனாகிருதி) நடுவிர ண்டு ரேகைகள், அதற்கு இருபக்கங்களிலும் இரண்டு வீந்துக்கள். நிறம் ஒருகோடி சூரியர்கள்போன்ற பிரகாசமுடையது. ரேகையோடுசேர்ந்த வீந்துக்கள் நீலநிறமாம். இருதூற்றைம்பத்தாறு கூறுகளில் ஒருகூறு மரத் திரையுடையதாம். கீழே நிச்சயப்படுத்திக்கூறிய கலைகளையும் மரத்திரைகளையும் விளங்குமாறு சமத்துவஞ்செய்கையினால் சமனையெனப் பெயராம் எ-று.

இருபக்கத்தில் இரண்டு வீந்துக்களோடு கூடிய குலவடிவுடையது வியாபினிகலையென்று பிராசாதசட்குலோகிடமும், சத்தி வியாபினி என் னும் இரண்டும் அதிருக்குமகலைகளாம்.

பித்து, பின்பு விந்துவேடுகடிப் புருவமத்தியமட்டும் வியாபித்து, பின்பு விந்துவின் உச்சாரணத்தின் பிற்பாதிச்சமயத்திலே அர்த்தசந்திரவடிவமாய் அதன்மேல் வியாபித்து, பின்பு விந்துவின் உச்சாரணத்தின்பிற்பாதி முடியுஞ்சமயத்திலே அதன்மேல் நிரோதிவடிவமாய் வியாபித்துநிற்கும்.

இவ்வாறே மூலாதாரத்துதித்த சூக்குமநாதமாகிய ஹகாரத்தினுடைய மந்திரசெபத்தான் அமைக்கப்பட்ட கலைகளே மேதைமுதல் நிரோதிவரையாகக்கொள்ளப்படும்.

பின்பு நிரோதிகலையின்மேலே அதிருக்குமமாய்த், தன்னறிவான ணரப்படுவதாயுள்ள நாதமானது மேலுள்ள நாதாந்தத்தினிடமாகிய பிரமாந்திராத்திலெடுங்கும்- நாதமொடுங்கியபின்னர் நாதாந்தகலை தன் காரணமாகிய சத்திகலையிலும், சத்திகலை வியாபினிகலையிலும், வியாபினிகலை சமஸ்கலையிலும், சமஸ்கலை உன்மஸ்கலையிலும் ஒடுங்கும்.

உன்மஸ்கலையின் அனுபவம்.

பிருதிவிதத்துவமுதல் சிவதத்துவமுடிவாகிய மூப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கிவிட்டு, அக்காலத்துதித்த இச்சாளுனக் கிரியைகளோடு பராசத்தியை அடைந்து தானும் பராசத்திவடிவமாகி, இச்சாளுனக் கிரியைகளையும் விட்டுப் பராசத்தியோடு கூடுதலையும் சுட்டியறியாத நின்றலுந்நுழி உன்மஸ்கலையின் அனுபவமுளதாம். அப்போதே பரமானந்தசொருபிராகிய பரமசிவனைச் சாட்சாத்தகரித்தலுமுளதாமென்று உணர்ந்த கொள்க.

பன்னிருகலைகளின் சொருபம்.

மனத்தின் வியாபாரம் அடங்கியவழி உன்மஸ்கலையின் அனுபவமுளதாம். அடங்கிய மனோவியாபாரத்தைஉடைய ஆன்மாவிற்கு மீண்டும் மனோவியாபாரத்தோன்றியவழி சமஸ்கலையின் அனுபவமாம். மனம் பல விதமாக வியாபிக்கும்போது வியாபினிகலையின் அனுபவமாம். மந்திரமூச்சரிக்க முயலுதற்குச் சாமர்த்தியம் உடதாகும்போது சத்திகலையின் அனுபவமாம். நாதந்தொடங்கும்போது நாதாந்தகலையின் அனுபவமாம். நிருவிசற்பவடிவாக மந்திரமுடியுங்கலைக் கேட்கப்படுஞ்சத்தத்தை அறியும்போது நாதகலையின் அனுபவமாம். விந்துச்சாரணத்தின் மூன்றாகூற்றை உச்சரிக்கும்போது நிரோதிகலையின் அனுபவமாம். விந்துவின் பிற்பாதியை உச்சரிக்கும்போது அர்த்தசந்திரகலையின் அனுபவமாம். விடகலையின் மேலுச்சரிக்கப்பட்ட விந்துவைக்குறித்தறியும்போது விந்துகலையின் அனுபவமாம். மகாரம்உச்சரிக்கும்போது விடகலையின் அனுபவமாம். ஹகாரம் உச்சரிக்கும்போது இரகஸ்கலையின் அனுபவமாம். ஷங்காரமூச்சரிக்கும்போது மேதாகலையின் அனுபவமாம். இதவே சிருட்டிக்கிரமம்.

மனத்தைத் தம்முள் அடங்கிய ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கையும், அவற்றின் மேம்பட்ட வித்தியாதத்துவம் ஏழையும், சிவதத்துவம் மூன்றையும், இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஆதிசத்தி என்னுஞ்சத்திகளையுங்கடந்துநின்ற பராசத்தியானது மனத்தைக்கடந்தது என்னும் பொருளுடைய உன்மனை என்னும் பெயர்பெற்றவாறு எங்கனம் எளித்கூறுதம்:—

ஞானசத்தி செதத்தவத்தையும், சுத்தவித்தியாதத்தவத்தையும், கிரியாசத்தி சத்தித்தவத்தையும், சாதாக்ஷியத்தவத்தையும், இச்சாசத்தி சாதத்தவத்தையுஞ்செலுத்திக் காரியப்படுத்தும், அவற்றுட் சிவத்தவம் பரிசுருதியையும், சத்தித்தவம் கலை காலங்களையும், சாதாக்ஷியத்தவம் சயதிருஷத்தவங்களையும், சாதத்தவம் அராதத்தையும், சுத்தவித்தியாதத்தவம் வித்தையையுஞ்செலுத்தும் மானம் மனத்தையும், வித்தை புத்தியையும், கலை அக்காரத்தையுஞ் செலுத்திச் செட்டிப்பிக்கும். மனம், பந்தி, அகங்காரம் என்னுந் தத்தவங்களின் கூட்டத்தால் ஆத்தமத்தவ வியாபாரம் செய்யும். ஆதலால் எல்லாத்தத்தவங்களும் இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகளின் காரியமாம் அவற்றுள் மனம், இச்சாசத்திசெருபமுடையதாயிருக்கும். பாசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றின் ஆதிசத்தியும், ஆதிசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் இச்சாசத்தியும், இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூற்றில் ஞானசத்தியும், ஞானசத்தியின் ஆயிரத்தொருகூற்றில் கிரியாசத்தியும் பிரக்கும் என்னும் உசனத்தால் இச்சாசத்தியே ஞானக்கிரியையானுக்குக் காரணமாம். காரணமாகிய இச்சாசத்தி அடங்கியவழிக் காரியமாகிய கிரியாஞானங்களும் அடக்கும் அந்நேல் ஞானமீன்றி இச்சை செட்டிக்குமோ எனின்; அங்ானமன்று, ஞானத்தோடு இச்சை கிரியையானும், கிரியையோடு ஞான இச்சையானும், விரவி உன்னடக்கிநிற்கும் என்று ஆசமங்கள் கூறதலால் ஞானம் தீன்றி இச்சை நிற்பதே இல்லை. ஆயினும் பாசத்தி சன்னிதானத்தினின்றும் முன்னர் இச்சையும், பின்னர் ஞானமும், பின்னர்க் கிரியைப்போன்றும் என்றும் அவை தனித்தனி செட்டிக்கும் எனவும் கூறியதா நிலைமைபற்றியவழக்கால் எனக்கொள்க.

ஆதலால் இச்சாசத்திவடிவாகிய மனம் அடங்கியவழி எல்லாத்தத்தவமும் அடக்குதலாகும் என்னும் கியாயப்பற்றி எல்லாத்தத்தவங்களோடும் உட்கூற பாசத்தியை உண்மனை என்று கூறியதும், உண்மனை முடிவிற பரமசிவன் எனக்கூறியதும் அமைபும் என்பது. (கஉ)

அ-கை: கியோமருபை முதலியோர்க்கலைகள் பதின்மூன்றும் பதின்மூன்றாகச் செய்துக்கொள் கூறப்படுகின்றன.

சொற்றிதி குளிகயா வுண்மனைப் பிரத்தா ரத்திற்
 சூழ்த்திதோல் வித்துவுக்குத் தொகுதியுஞ் சொல்லில்
 கிற்றால் கிரியாமருபையாகையதுதை
 மெய்யான சித்தையென் பன்னகலை காலாம்
 மந்தநதில் கிரியாமருபிதானா கய
 மயி ருக்கு மென்றபடி மருமிநி மனந்தை
 வற்றயப்பா வுருகதிரிக்கு மனகிடவொண் னாதா
 மோலிகொளது தையுமதற்கோர் முதலிகையென் றதுவே.

உ-கை: முதன்மையாகிய உண்மனைப்பிரத்தாரத்திற் சூழ்த்துள்ள மருகு வித்தங்களுக்குத் தொகுதியான மயக்கைச் சொல்லுகலை கியோமருபை. அந்தை, அகாதை, அகாசிருதை என மனமிருந்து நியானிக்கப்பகம் கலைகளாகும். அவையானுக் கியோமருபினி ஞானாயமாயிருக்கும்.

முதலில் சீசேர்ந்த அந்நை பிரமவிட்டுவது உருத்திரர்சளுக்கும் அளவிறந்
கரிதாயிருக்கும். அந்நைதமம் தனக்கோர் முதலில்லாதது என்று சொல்லப்
பட்டது என்று.

பிரத்தாரம் என்பது கலைகளின் வரிவடிவம்.

(கஉ)

அநாசிருதை யென்றது முன் கலைகளினுந் தேக
மாதிபிர பஞ்சத்துந் தோன்றியிடு மதுவா
மனாதிமனாக் கனாசுராத நூனாகா யமுமேல்
வளர்நூன சமுத்திரமே னானதருப் பணமும்
பனாந்சாரந் காலத்தி லொருநூறு பிரமாய்ப்
பகர் கோடி யிந்துவொளிப் பரப்பெனவும் வகுப்பா
தனாதுகலை நானாதி நுக்குமப்பொ சாதந்
தானா முந் கலைபொருந் திற் சோடசமாய்ச் சாற்றும்.

மு—வி: அநாசிருதை முற்கலைகளிலும் உடம்ப முதலிய பிரபஞ்ச
த்துந் தோன்றிநிற்பதாம். வியோமருபை மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கெ
ட்டாத ஞானாயம்போன்ற ஒளியுடையது. அந்நை ஞானசமுத்திரம்
போன்ற ஒளியுடையது. அந்நை ஞானதருப்பணம்போன்ற ஒளியுடையது.
அநாசிருதை சாற்காலத்திற்கும் தூறுயிரகோடி சந்திரர்களது ஒளிபோன்
றது எனவுஞ்சொல்லுவர். வியோமருபை, அந்நை, அநாதை, அநாசி
ருதைஎன்னும் நான்கலைகளும் அதிருக்குமப்பிராசாதமாம். முற்கூறப்பட்ட
பன்னிருகலைகளும் இந்நான்கலைகளோடுபொருந்தில் சோடசகலாப்பிராசா
தம் என்று சொல்லப்படும் என்று.

வியாபினி, வியோமருபை, அந்நை, அநாதை, அநாசிருதை என்
பன பரநாதபேத அபரநாதத்தைட்டத்துடன். பரமசிவத்தின் ஆயாத்தொரு
கூறுவலியுடைய அவதாரம் அநாசிருதர். அவரைப்பிரியாதசத்தி அநாசிருதை
இவர்பரையை அதிட்டிக்கையால் பரனென்றும் பெயர்பெற்று, தாம் ஒரு
வரை ஆசரியாதபடியால் அநாசிருதராய்த் தமக்கவதாரமானபகையும் அநாசி
ருதையானது. அநாசிருதரைக் கிழக்குத் தெற்கு வடக்கு மேற்கு என்னுந்
திசையிலே அனாதர், அநாதர், வியோமருபர், வியாபினிஎன்னும் இவர்கள்
நால்வரும் அநாதை, அனாதை, வியோமருபை, வியாபினிஎன்னும் அனா
க்கிரகசத்திகளோடுகூடித் தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள். அநா
தை என்னுஞ்சத்தி அநாதருக்குக் காரணமாய்த் திரியாதத்தியுமாம் என்று
சொல்லவர். அந்நை என்னுஞ்சத்தி அநாதருக்குக் காரணமுமாய் அறிவைத்
தரும் ஞானசத்தியுமாம் என்று விளம்புவர். வியோமருபை என்னுஞ்சத்தி
வியோமருபருக்குக் காரணமுமாய்த் கிருபையிடுந் தீச்சாதத்தியுமாம்
என்று உரைப்பர்.

வியாபினி என்னுஞ்சத்தி வியாபருக்குக் காரணமாய் ஆனது அனா
க்கிரகமான ஆதிசத்தியுமாம் என்றும் திரோதானசத்தியுமாம் என்றும் ஒது
கார்கள். அநாசிருதைமுதலான பஞ்சசத்திகளும் சாந்தியுந் தைமுதலான
கலைகளைப் பிரோதிக்கையால், அச்சத்திகளைப் பஞ்சகலைகளென்றும் கூறுவர்.

ஆ -வை: பிராசாதத்தை ஆசாரியனிடம்அறிந்து உச்சரிக்குமுறை கூறப்படுகிறது.

முனாதம் முதலாயிப் பன்னிரண்டு கலையின்
முறைபாபதா யுள்ளடங்கும் பிராசாத மறுவை
மேலான பாமாசா ரியனான கண்டு
கிடைப்பினால் திகைப்பைத் தவிர்ப்பதற்கு வறிந்து
பாபதா அச்சரிக்கு மிடத்து முதற்கொள் முலம்
வாயுப்பிரம காமதின் பத்தியத்தி நின்றும்
கலாசெய்தலாத சரித்தவரை கிற்கும்
சமுதாயகு விபபாபத காரணத்திபா கமனும்.

ஆ -வை: முனாதம்முதல் (தவாதசாந்திவரையமுள்ள) பன்னிர
ண்டுகளின் முனாப்படி உச்சரிக்கின்றதற்குப் பிராசாதம் திராத்தைப்
பாமாசாரியனிடம் அறிந்து, அங்குக்கொன்றுதல் கூறப்படும் மாத்திரையே
தங்கியும், திராத்தத்தும்ஆசிய ஆயகுனியக்களையும், பிரமாதிசாரணே
சாரிசைத்திராசுத்தெயுனாமைகலையும் மிகவும் அறிந்து, மயக்கமீறிக்
கும்பொருட்டி உச்சரிக்குமடத்து, முற்கூறப்பட்ட மூலமனுவானது சமு
தாயாபதின் மத்தியினின் அங்குயாகத் தவாதசாந்திவரைக்கும் எ-று.

சத்தாவத்தை இரு விருத்தங்களினால் கூறப்படுகின்றது.

பிராசாத காய் விடுக்கன்ம மத்தனையு முணர்ந்தம்
குச்சரிக்கு மிடத்தவா முதன்முன்றக் காததைப்
பாமாசா யுச்சரிக்கு மிடம்பாம சாக்கிரம்
பக்தியு வினாபான்ற லரபாம சொப்பனம்
பாமமு மச்சகசத்திசன் முதல்காதம் காலில்
வந்துமுத லதுபாம சமுத்தியதாஞ் சத்தி
செதறியிபா வினிசபகா யுன்பனையாஞ் சத்தி
செதிகலா வினாப்பாமபி கடியதே துரியம்.

ஆ -வை: மேலமார்ச்சத்தால் பிடுகின்ற கண்மங்கனெல்லாவற்றை
பக்தியு வினா உச்சரிக்கும்பொது, அசரம், உசரம், மசரம்என்னும் முன்றக்
கலையின் பகுதியாய் உச்சரிக்கும் பரமசாக்கிரம். விந்துவைப்பற்ற
தல் பகையசொப்பனம், குத்தசத்திமீ, ரோதி, வாதம், வாதாத்தம்என்னும்
பகதம் வாதமெனும் பகத பொருத்ததல் பரமசமுத்தியாய். சத்தி, விபாபி
யி, கயிச, உய்யமென்னுஞ் சத்திகலாசாரிதெனும் டாத்தகரிதேதரி
யமாம், எ-று.

"மேலமாதல்கிடுகலம் மத்தியமமுணர்ந்து" என்பதனை சேட
பா. பிராசாத தந்தைத்திசு, பகுதியுக்கிடுகலவாயு:-

முனாதாத்தியசன் தந்தைத்திக்கும் அசைபக்கும-க ஆசாரியம
பாமமு, பகதம், கசாசலிக்கும், உசாசலிக்கும் பிராசுரிபாமைய பொரு
தாயு, மசாசலிக்கும், விந்துவைக்கும் அசத்தாமைய பொருத்தித்

ஹம். தூர்ந்தச்சுற்றிகலைக்கும், திரோதிலைக்கும் சுத்தமாயாகாரியமனை மர
பெயம்பெருந்திந்தும். நாதலைக்கும், நாதாத்தலைக்கும் சுத்தமாயை
பெருந்திந்தும். சுத்திலைக்கும், வியபினிகலைக்கும் திரோதமலம்பொ
ருந்திந்தும். சமனைக்கும் உன்மனைக்கும் ஆணவமலம் பெருந்திந்தும்.

முலாதாரத்திலிருந்து விளங்கும் ஒங்காரத்திற்கும் அசைபக்கும் பிரதானமான காமியமலம் சோதிக்கும்போது தாவரயோனி பத்தொன்பது லக்ஷமும் சோதனைப்படும். அகாரமும், உகாரமும் ஊர்வனவையோனி சள் பதினெந்துலக்ஷமும் பிரகிருதிமலத்தடனே சோதனைப்படும். மகாரமும், விந்துவும் நீர்வாழ்ச்சாதியான யோனி பத்துநூறாயிரமும் அசுத்தமாயையுடனே சோதனைப்படும். அர்த்தசந்திரனும் நீரோதியும் பறவையான யோனி பத்துநூறாயிரமும் சுத்தமாயாகாமியமான மாயேயத்தடன் சோதனைப்படும். நாசமும், நாசாந்தமும் நாற்காவ்லிலங்கு பத்துநூறாயிரயோனியும் சுத்தமாயையுடன் சோதனைப்படும். சத்தி வியாபினி என்னுங் கலைகளும் மானிடயோனி ஒன்பதுநூறாயிரமும் திரோதானமலத்தடனே சோதனைப்படும். சமனையும், உன்மனையும் தேவயோனி பதினொருநூறாயிரமும் ஆணவமலத்தடனே சோதனைப்படும் என்றறிந்துகொள்க. (கஉ)

பிழிவீலரும் வியோமஞ் பிணியனந்தை யனாழை

பேசுமனா சிருதையெனும் நாலுசிவ கலையில்
மறுவறவே ஞானசத்தி யிடமாக வெட்டுக்கில்

வருட்பரமர் தீதமதா மைந்தவத்தை வீடாய
நெறிதிகழு முன்மனையீ னந்தியத்தி வனாதி

நிகழ்த்துசிவ மகாகற்பத் தொருகோடி யிரவி

செற்கிதிர்போல் விளங்குவ மல்வொளியைக் காணுந்
திறமதனை யுரைத்தடுவன் சிவாகமத்தின் படியே.

௫—ள்: வியோமகுபினி, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னுஞ்
 சிவசைநாவில் ஞானசத்திவாயிளாகடுத்கில் துரியாதீதம் வசுவதாம். க்
 தவத்தை முதிர்ச்சியினால் உன்மனையின் பூமியில் அநாதிருத்தாவாயி
 சிவம் மகாதற்பகாலத்திலேவரும் ஒருநோடிசூரியர்களதுதளிபேரால் வீனம்
 குவார், அச்சிவபாஞ்சுடரைக் காணும்மார்த்தத்தைச் சிவாகமத்திற்சூறிய
 படிசொல்லாம். (கௌ)

சுதராவத்தை. இத்தும் சித்தாந்தசாராடனியில் கூறப்படுகின்றன.

வித்யைபூதரணனாழ்வார் விஷ்ணுவைப் பாரிமுறையி
யுடைய அகிதாபிமானமுடைய பூதரணனாழ்வார் அகிதாபி
மானமுடைய பூதரணனாழ்வார் அகிதாபிமானமுடைய பூதரணனாழ்வார்

சின்மலாவத்தை நீங்கும்வகை
திருசெயுட்களால் கூறப்படுகின்றது.

சின்மலாவைப் பற்றித் தீங்கும்வகை யுரைக்கில்
செய்யுமாறு முயன் முய்க்கியமீ வைத்துஞ்
சொன்னாயதா மிதமாயிற் கிரியாசத் தியினுற்
நாசத்திற் கிசையாட்டம் சின்மலாகக் கிரமாம்
வன்மையுறு முகாயொடு புத்தியுயர் திறைகள்
வநுபத் துல் ஈயட்டத் தில் ஞானசத்தி யானில்
புன்மைபற் தீங்கிக் கவர் புடவெசைப் பனமாம்
புதுமையா சத்தினுட ஞானாச மதுவுள்.

திரு-சின்மலாவத்தை நீங்கும்வகையைச் சொல்லுகில்
அவரையும், மனமும், ஞானேந்திரியம், கருமேந்திரியம் என்னும் பத்து
தூதராகவும் இருத. ததில் கிரியாசத்தியினால் நீங்கிக் காண்டல் சின்ம
கொக்கராம கொடியும் பத்தியம் தர்மாதனாவான் பத்தும் கழுத்தில்
ஞானசத்தியானேடுவப்பெற்றத்தர்சித்தல் சின்மலசெய்ப்பனமாம் எ-று.

"மகாசத்தினுட ஞானமதுவுள்" என்பது ஒருஞ்செய்யுளேடுக
ட்புப் பொருளுரைப்பமம்.

ஞானேந்திரியம்: சரோத்திரம், தவக்கு, சட்கு, சிஞவை, ஆக்கிராணம் இ.
கருமேந்திரியம்: வாகு, பாசம், பாணி, பாடி, உபத்தம் ... இ.
தர்மாதனா: சத்தம், பரிசம், ஞபம், திரிசம், கத்தம் ... இ.

தர்மாதனாவான் பேரஞ்ஞபமாய்ப் பதத்தேஇருப்பனவும் தேசஞ்ஞ
பதத்தேஇருப்பனவும் என இருதிரப்பம். பதத்தேஇருக்குந் தன்மா
தர்மாதனாவான் ஞானேந்திரியமாய்க் விடயமாய்க் கன. அத்தேஇருக்குந்
தர்மாதனாவான் குக்குமதே: மாய்க் கன. இவ்வெற்றமைபற்றியே ஆகிரி
தர்மாதனாவான் பத்தேனக் கூறினர் என்க. (சஅ)

அடியாயி மிச்சாசத் தியினுலே நீங்கி

மனவொளி யாக் கூடுகின்ற வயதாமே எழுத்தி

வடிவான வி தவாசுதித் தமுப்பாறுவ தரிவில்

மன்து திரோ தானசத்தி யதனுலே பறித்து

பெருதாக் வதிந்குடிக்கலர்கலறு தரியம்

செய்யாத முனர்கொடு பிரமாதிரா மிதி

வெய்தான பனையானில் நீங்கியதற் கதை

சின்மலாக் கொடுவதுடன் வருபபா திதம்.

திரு-அ. அடியும் பகையையும் அடியில் இச்சாசத்தியாயிலாக
இ, அடியொளியாக் கூடுகின்றமயம் சின்மலகருத்தி விட்டவும் சித்
ததில் இருபத்தியை திரோதானசத்தியினுலே தத்தது, அடியொளி

விற்கலத்தல் நின்மலதூரியம். நாதமும் உன்மும் பிரமாந்திரத்தின்மேல் முதலான பரசுத்தியாலேக்கி, அங்கொளியிற் கலத்தலினால் மனமிதந்து நிற்கல் நின்மலதூரியாதீதம்.

நின்மலசாக்கிரம், நின்மலசொப்பனம், நின்மலசுமுத்தி நின்மலதூரியம், நின்மலதூரிடாதீதம் என்னும் நின்றும் முறையே சிவமுத்தி, அதிகாரமுத்தி, போகமுத்தி, லயமுத்தி, பாமுத்தி எனவா கூறப்படும். சிவன்முத்தியாவது சிவத்தன்மைவிடுதல், அதிகாரமுத்தியாவது அநிகாரசிவத்தையடைந்து உடற்பற்றை விடுதல், சகலவர்க்கத்தான்மரக்களுக்கு அதிகாரசிவம் குருவேயாகும். போகமுத்தியாவது போகசிவத்தையடைந்து உலகப்பற்றைவிடுதல், சகலவர்க்கத்தான்மரக்களுக்குப் போகசிவம் பதியேயாம் அப்பதியைப் பதிஞானத்தாலடைந்து உலகத்துள்ள போகத்தையவிடுதலே போகமுத்தியாம். இலயமுத்தியாவது, இலயசிவத்தையடைந்து மலமாயாகன்மங்களை விடுதல். சகலவருக்கத்தான்மரக்களுக்கு இலயசிவம் தற்போதம் அடங்கினவிடத்தில் எவ்வுயற்பிரகாசிப்பதேயாம். பாமுத்தியாவது பாசிவத்தையடைந்து பாசப்பற்றைவிடுதல்.

நிர்விசாரியாக்கல் நின்மலசாக்கிரம். தன்வண்ணமாகச்செய்தல் நின்மலசொப்பனம். தன்னோடொப்பச்செய்தல் நின்மலசுமுத்தி. அடக்கி நிற்கச்செய்தல் நின்மலதூரியம். ஆனந்தசோருபமாய் நிற்கச்செய்தல் நின்மலதூரியாதீதம். (உக)

சிவதரிசனம் கூறப்படுகின்றது.

இவ்விடத்திற் தன்னானா துருளுன ஞேய
மிவைநாடா துண்டனைக்கு மப்பாலா வீருக்கும்
செவ்வியபூ ரணானா னந்தத்தைப் பெறுதல்
திசுழ்சுவாறு பூதியெனு மான்ரலா பமதா
மவ்விதியின் படியேசோ டசகலைக னெல்லா
மருஞ்சோபா னமதாக வகற்றியதன் முடிவிற
றிவ்வியமாம் பரவத்துத் தெரிசனம் தென்னத்
தெரித்திரா சாதத்திற் சடத்துவாக்க டனினும்.

தி—ள்: (மனமிதந்து தியானிக்கும்) இவ்விடத்திலே தன்னுடைய ஞான துரு ஞானம் ஞேயம் என்னும் இவைபொருந்தான உன்மனாலேக்கும் மேலிருக்கும் ஞானானந்தப்பொருளை அடைதல் விளங்குகின்ற சுவானுபூதி என்று சொல்லப்படும் ஆன்மலாபமாம். அவ்விதிப்படியே சோடசலைகள் முழுவதையும் அரிய படிவரிசையாக அகற்றி, அங்வுண்மையின் முடிவில் தைவிசாகிய பரம்பொருளாகும் சிவதரிசனமாகுமென்று (ஆமங்கன்) தெரிவித்தன. பிரசாதத்தையப்போலவே சடத்தவாக்களின் முடிவிலும் சிவதரிசனம் என்று ஆமங்கன் தெரிவித்தன.

சிவபெருமான் காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள்என்னும் மூன்றையுங்காட்டுபவர். காண்பான்—ஞாதிரு, காட்சி—ஞானம், காட்சிப்பொருள்—ஞேயம். விடயங்களின் வழியே செல்லவண்ணம் மனத்தை நிறத்திற் சிவத்தைத்தியானிக்கப்புகுந்தவழி, ஞாதிருவாகிய தானும் ஞானமாகிய

முன்னுரைத்த வகையாகா மகாரம் விந்து
மொழிபர்த்த சந்திரனென் னுங்கலைகள் முறையே
சொல்லுகிறீர் தாதிபஞ்ச கலைபெனப்பேர் பெற்றுச்
கொல்லுமேதை யருக்கிசம் விடகிந்துக் கலையே.

தி—ள்: உன்மனத்தும் உன்மனையிலெடுங்கும். பாரந்தம் பரையிற்
பொருந்தும். சரணந்தம் திருவடிதரும்அடங்க நீன்ற கலைகள் இருபதாக
பிச்சயிப்பார்கள். அவ்விருபதகலைப்பிராசாதத்தினால் முற்சொல்லப்பட்ட
அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, அர்த்தசந்திரன் என்னும்(இந்து) கலை
களும் முறையாக, நிவித்தி, பிரதிட்டை. வித்தை, சாந்தி, சாந்தியநி
தை என்னும் பஞ்சகலை என நமத்தைப்பொருத்தி, முற்சொல்லப்பட்ட
மேதாலை, அருச்சிசை, விஷலை, வித்தலை, அர்த்தசந்திரகலை என
வும் பெயரைப் பொருந்திநிற்கும்.

அடுத்தசெய்யுளில் வரும் “அருத்தசந்திரனெனவும் பெயராகி நிற்கும்” என்பது இங்கேகூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. (உஉ)

தி—க: பஞ்சாக்காரமும் அத்துவாக்களின் தோற்றமும் முதலாக
யடி பிற்பாகமுதல் இருசெய்யுட்களால் கூறப்படுகின்றன.

அருத்தசந் திரனெனவும் பெயராகி நிற்கு
மக்கலைரு பங்களிலே யடங்குமெழுத் தறையில்
விரித்தவகா ரத்திலே நகாரமுகா ரத்தில்
மேவுமகா ரமதாகு மகாரத்திற் சிகாரம்
திருத்தயி கு வித்துவிலே வகாரமு நாதத்திற்
செறிபகா ரமதாகச் செப்பிடுமிங் கிவற்புட்
பெருத்தகா ரத்திலிரு நூற்றிருபா னானு
புறிலிலரும் புவனாத்துவாப் பிறத்திடுமென் னுனாரே.

தி—ள்: அகாரமுதலிய அப்பஞ்சகலைகளின் ரூபங்களில் அடங்கிய
வழுத்துக்களாச் சொல்லுகில், அகாரகலையில் நகாரமும், உகாரகலையில்
மகாரமும், மகாரகலையில் சிகாரமும், வித்துகலையில் வகாரமும், நாதகலை
யில் யகாரமுமாகப் (பஞ்சாக்காரம் பிரணவகலையில் அடங்கியதெனச்) சொ
ல்லப்படும். இங்கே கூறப்பட்ட இத்தெழுத்துக்களுள், நகாரத்தில் இருநூ
ற்றிருபத்தான்கு புவனாத்துவாத் தோன்றும் என்றாகி.

பஞ்சாக்காரம் தூலம், சூக்குமம், காரணம் எனமூவகைப்படும். தூ
லபஞ்சாக்காரமாவது நகாரத்தை முதலாகக்கொண்டு செலிப்பது. அது உல
கஇன்பத்திற் பற்றாத உபாயமரக்கத்தாற் துரியதும், அவர்கள் உண்மை
மரக்கப்பிரவேசஞ்செய்தற்கு ஏதவாயுள்ளதாயும். உண்மைமரக்கத்தார்
நகாராதிபஞ்சாக்காரத்தைச் செலிப்பார்களாயின், ஞானவாந்சநியை அடை
யமாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள் சூக்குமபஞ்ச. காரத்தையே செலித்தல்
வேண்டும். சூக்குமபஞ்சாக்காரமாவது நகாராதிபஞ்சாக்காரத்தில் நகாரமக
ரங்களினுடைய இடத்தைச் சிகாரவகாரமெடுக்க, நகாரமகாரங்களைப் பன்
னாகச் சிகாராதிபஞ்சாக்காரமாய், சிகாரத்தை முதலாகவைத்துச் செலிப்பா

கவியின் கம்பாப்பாட்டு, உருவியைவெகிய சமுத்திரத்தொட்டப்
தொழுவெப்பாட்டுகூறும். காவரம் கவந்தையர், வசரம் திருவருட்சத்
திவரம், மகரம், மகாமகரம், காவரம் திரோதாசத்தியையும், மகா
ரம் கவந்தையர் குறிக்கும்.

[illegible]

பட்டணத்தடிகள்.

மரபுடன் போகையு மரபு மலிவென்று மாதிரையும்
வியதி. போகும் வெளிப்படிதப்பட்டு மெய்பருளார்
தாயுடன் கொள்கையில் குறைவைக் கூடிப்பின் குறையமற்
கீழ்ப்படிதப்பட்டு மெய்பருளார் கொழிந்தாச்சி தேகம்பனை.

பஞ்சாக்கமொபஞ் செய்புமுறை.

மாதாந்திரம் பண்டிதரது தவச்சொல்லிப் பழகாரிதொடங்கி நிப
பந்திதரது சொல்லிப்போகும் மரீச்சத்தில் குழைவாய்முதலிய கலைகளை
மும், மரீச்சிவாரிப்பும், கைகளைவாரிப்பும் வயம் அடைந்ததொத்தியானி
தது தவர்ப்பாட்டிப் பழகாததொத்தியிருக்கும் பழகிவருத்தியானி
தது, சொல்லிப் பிழைத்துப் பழகாரித்ததை ஒங்கொன்றாக இழுத்துச்
சொல்லிவருமாறு சொல்லிச்செய்து, பழகிவருத்திச் சம்பப்பணஞ்செய்யவே
ண்டும்.

[illegible]

செபத்திற்கு விரலினும் விரலிறை எட்டெடங்கு அதிகம். அதினும் புத்திரதிபமணிமலை பத்துமடங்கு அதிகம். அதினஞ் சங்குமலை நூறமடங்கு அதிகம். அதினும் பலமணிமலை ஆயிரம்மடங்கு அதிகம் அதினும் படிசமணிமலை பதினாயிரம்மடங்கு அதிகம். அதினும் முத்துமலை இலக்கம்மடங்கு அதிகம். அதினும் தாமரைமணிமலை பத்துலக்கம்மடங்கு அதிகம். அதினும் பொன்மணிமலை கோடிமடங்கு அதிகம். அதினும் தருப்பைப்பவித்திரமுடிச்சுமலை பத்துக்கோடிமடங்கு அதிகம். அதினும் உருத்திராக்மலை அநந்தமடங்கு அதிகம்.

உருத்திராக்மலையைத் தரிசித்தவர்களுக்கு இலட்சம்மடங்கு பலம். பரிசித்தருக்குக் கோடிமடங்கு பலம். சர்ரத்திலே தரித்தருக்கு ஆயிரகோடிமடங்கு பலம். கையிறெண்டு செபித்தவருக்கு அநந்தமடங்கு பலம். செபிக்குப்போது நாயகமணிக்கு அடுத்த மு-மேமேரக்கியமணியை முதலாகத்தொட்டுச் செபித்து, பின்பு நாயகமணி கை அகப்பட்டதானால், அதனைக் கடவாமல் திரும்ப மறித்துவாங்கி, அதனைத் திரும்பக் கரத்திலேறிட்டுச் செபிக்க, நாயகமணியைக்கடந்து செபிக்கிற பாவமுண்டாம். செபிக்குப்போது செபமலை பிறர்கண்ணுக்குப் புலப்படிற செபங்கள் பயன்படாவாம். ஆதலாற் செபமலையைப் பிறர்கண்ணாவண்ணம் பரிவட்டத் தால்முடிக்கெண்டு செபிக்க, ஓசைப்படிற்பாபமுண்டாம்.

மந்திரோச்சாரணமானது மானதம், மந்தம், ஒலினை மூலகைப்படும், மானதமாவது நானுனி இதழைத்திண்டாமல் மனநிலை செபித்தலாம். மந்தமாவது குக்குமவைகரிவாக்கால் தன்காது மரத்திரம் கேட்கும்படி நானுனி இதழைத்திண்டாச்செபித்தலாம். மந்தம் எனினும் உபாட்சு எனினும் ஒக்கும். ஒலியாவது தூலவைகரிவாக்கால் அருகிலிருக்கும் பிறர் செவிக்குத்தோடும்படி செபித்தலாம். ஒலியை வாச்சுமனவும் கூறுவார் வாச்சும் நூறுமடங்கு பலமும், மந்தம் பதினாயிரம்மடங்கு பலமும், மானதம் கோடிமடங்கு பலமும் தரும் என்றறிசு.

சர்ராதிகளை வெறுத்த முத்திராமி செபமலையை மேனோக்கித் தள்ளிச்செபிக்க. போககாமி கீழ்நோக்கித் தள்ளிச்செபிக்க. வீட்டிலிருந்து செபிக்கின் ஒருரு ஒருருவையாம். பசுக்கோட்டத்திலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று நூறாம். திருந்தனவனத்திலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று ஆயிரமாம். பருவத்தின்மேலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று பதினாயிரமாம். நதிக்கரையிலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று இலட்சமாம். சிவாலயத்திலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று கோடியாம். சிவசந்தியிலிருந்து செபிக்கின் ஒன்று அநந்தமாம்.

கந்தபுராணம்:

ஆறிருநாலுடனஞ்செழுந்தையுங்
கூறினரெண்ணன்கோதில்கண்டுகை
நீடுநெடுபுனைந்திறைநிலைமையுட்கொள்ள
வேறுளமுறையெலாம்வியிற்செய்துபின்.

புவனங்களின்பெயர் வருமாறு:—

சாந்தியத்தலையில் அநாகிருதை, அநாதை, அநந்தை, வியோமருபினி, வியாபினி, ஊர்த்தவகாமினி, மோசிகை, ரோசிகை, திபிகை, இந்

வினா, சாந்தியதிதை, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிவீர்த்தி என்னும் புனைக்கள் பதினெட்டு உள்ளன.

சாந்தியாலையில், சதாசிவம், சிசண்டி, ஸ்ரீசுண்ட, திரிமூர்த்தி, ஏக குத்திர, ஏகஜேத்திர, சிவோத்தம, குட்சும, அனந்த, மனோன்மணி, சர்வ பூதமணி, பஸப்பிரமணி, பவலிகாணி, கலவிகாணி, காளி, இரோளத் திரி, சிமேட்டை உரமை என்னும்புனைக்கள் பதினெட்டு உள்ளன.

வித்தியாலையில், அக்சுட்டமாத்திர, ஈசான, ஏகேசுண ஏகபி ங்கன, உற்பல, பவ, உரமதேவ, மகாதியுதி, சிகேத, ஏகவீர பஞ்சாந்தர, ரூச, பிங்க, ஸ்யோதி, ச. உத்த, குரோத, ஏகசிவ, அனந்த, அஜ, உமர பதி, பிரசண்ட: ஏகவீர, ஈசான, பவேச, உத்திர, பீமேச, வரம என் னும் புனைக்கள் இருபத்தேழும் உள்ளன.

பிரதிட்டாலையில், ஸ்ரீசுண்ட, ஓளம, செனமார, வைஷ்ணவ, பிராற் ம, பைரவ, கிருத, அகிந்த, பிராற்ம, பிராசேச, செனயிய, ஐந் திரா, சாந்தருவ, யாகு, ராகுச, பைசாச, சிலேசவர தூலேசவர, சங் குத்திர, கானஞ்சர, மண்டகேசவர, மாகோட, துவிரண்ட, சலேண்ட; தானு, சுலாண்ட்ச, பத்திரகண்ண, கோகண்ண, மகாலய, அவிருத்த, உரு த்திராகோடி, வஸ்திராபதச, பீமேசவர, மகேத்திர, அட்டகாச, விமலேச, கால, ராகல, குருகேத்திர, சுயர; பைரவ, கேதார, மகாசான, மத்திய மேச, ஆம்ராத, ஐல்பேச, ஸ்ரீசைல, ஹரிச்சத்திர; வசளீச, பாரபூதி, டிண்டமுண்டி, சூஷாடி, புஷ்கர, கையிச, பிரபாச, அமரேச எண்புனைக்கள் கிம்பத்தாடை உள்ளன.

நிவீர்த்தியாலையில், வீரபத்திர, பத்திரகாளி, திரிலோசன, லிப்சு, வ, விவாச, சம்வாச, திரிதசேச, திரிபகா, ஸ்ரீத்தியகா, விபு, சம்பு; தத்திடிரி, உச்சிர, பஸந்திர, உதும்பரிச, கிரிசன, மாருதாசன, கு ரோதன, அனந்த, விருஷதர, விருஷ; பஸப்பிரிய பூதபால, சிமியட்ட, சர்வ, சரோச, தேதபாரக, குண்டக், சர்வஞ்ஞ, ஈச வித்தியாதிப: பிர காமத, பிரசாத, ஸ்ரீகிருக், இரத்தினகிருக், லட்சுமிதிருக் சடாதர, செனயியதேவ, தங்கய, ருபவான், கிதிச; மேகவாசன சுபர்த்தி, பஞ்சசி க, பஞ்சாந்தர, சுயாந்தர, திகுண, குட்சும, உரயுவேக, லது, சீக்திர; சுாத, மேகாத, ஐனந்த, திர்க்கபாகு, ஜயபத்திர, சுவேத, மகாபல, பாசுலஸ்த, அதிபல, பவ, தய்த்துமார, லோகித, தூம்ர, கிருபாகு, ணந்தகடசேப, பயாநக, குருதிருய்டி, ஸந்தர, மரண, கிருதி; தரும பதி, உதம்யபதி, வியோக்தா, சுயோக்திரு, சுந்திரு, விதாதா, தாதா, ஸார, மிருத்தியு, யாம்ய, சுயாந்தர, பஸமாந்தர, பப்பரு, தசன, ஜுவல ண, சாதச, ஸார, பிங்கன, குதாசன, அக்கினிருத்திர; திரிதசாதிப, பிரா தி சாந்தர, அடவியம, விபூதி, பிரமந்தன, உச்சிரதேக, பந்த, அஜ, சுயாதிச; ரோளத்திர, வைஷ்ணவ, பிராம, ஆடக, கூஷ்மாண்ட, காலா க்கினிருத்திர என்னும் தூந்தெட்டுப் புனைக்கள் உள்ளன.

ஆசுப்புனைக்கள் இருதாந்திருபத்தான்குவந்தமைக்கொள்க.

எண்ணுமகா ரத்திலெண்பத் தோர்பதமுஞ்சிகாரத்
தெய்திடுதத் துவழுப்பத் தாறுவகா ரத்தில்
நண்ணிடுமக் கரமைப்பத் தொன்றும்பகா ரத்தில்
நாட்டுமனுப் பதினென்றும் நவிலருமோங் காரத்
துண்ணிலவு நிவிர்த்தாகி கலைபந்து முதித்திங்
கோதுசுடத் துவாக்களுயர் சதாசிவதே வற்கங்
கண்ணுதிரு மேனியுமா யிருங்கு மினிக்கலைக
கோந்தான்ற சரிதைகிரி யையும்வருமென் றறியே.

கு—ள்: மகாரத்தில் எண்பத்தொருபதமும், சிகாரத்தில் முப்பத்
தாறு தத்தவமும், வகாரத்தில்கிற்பத்தோரக்காரமும், யகாரத்தில் பதினொ
ருமங்கிரமும் பிணைத்தில் நிவிர்த்தியாதிபஞ்சகலையும் தோன்றும். இ
ங்குசொல்லப்பட்ட சடத்துவாக்கான் மேன்மைதங்கிய சதாசிவமூர்த்திக்கு
திருமேனியுமாயிருக்கும். இனிச் சத்திகலையன் கிந்து பாரந்த சரியை மீரி
டையும் வரும் என்றறிக.

அக. பதங்களின் பெயர் வருமாறு.

சாந்தியத்திலையில், ஒம் க.

சாந்திகலையில், வ்யோமவ்யாபினே, வ்யோமரூபாய, சர்வவியா
பினே, சிவாய, அநந்தாய, அநாதாய, அநாச்சிருதாய, தருவாய, சாகவ
தாய, யோகபீடசம்ஸ்திதாய, நித்தியயோகினே கக.

வித்தியாகலையில், தியானஹராய, ஒம் நமசிவாய, சர்வபிரபவே,
சிவாய, ஈசானமூர்த்தாய, தத்புருஷவத்திராய, அகோரஇருதபாய, வாம
தேவகுஹராய, சத்யோசாதமூர்த்தயே, ஒர்நமோநம. குஹ்யாதிருஹ்யா
ய, கோப்தரே, அநிதஸ்ய, சர்வயோகாதிரூதாய, சர்வவித்தியாதிராய,
ஜோதிரூபாய, பாமேசுவரபாய, அசேதனாசேதன, வ்யோமின்வ்யோமி
ன், வியாபின்வியாபின் உ௦.

பிரதிட்டையில் அருபின்அருபின், பிரதமபிரதம, தேஜஸ்தேஜ,
ஜ்யோதிர்ஜ்யோதி. அருப, அகநே, அதூம, அபஸ்ம, அநாதே, நானா
நானா, தூதூதூதூ, ஒம் பூம் ஒம் புஷம் ஒம் கவம், அநிதன, நிதனோற்பவ,
சிவ, சர்வ, பரமாத்மன். (உக)

நிவிர்த்தியில், மகாதேவ, சத்பாவேசுவர, மகாதேஜ, யோகாதிபதே,
முஞ்சமுஞ்ச, ப்ரதமபிரதம, சர்வசர்வ, பவபவ, பவோற்பவ, சர்வபூத
சுப்பிரத, சர்வசாந்தித்தியசா, பிரஹ்மவிஷ்ணுருத்திரபா, அநர்ச்சிதாரர்ச்
சித, அசம்ஸ்த்ததாஸம்ஸ்த்ததா, பூர்வஸ்திபூர்வஸ்தித, சாக்ஷிர்சாக்ஷிந்,
துருதுரு, பதஃபதவக பிங்கபிங்க. ஞானஞான, சப்தசப்த குட்சுமகுட்
சும. சிவசிவ சர்வ, ஒம்நமோநமோநம, சிவாய, ஒம்நமோநமோநம, ஒம்
நமோநம, உஅ, ஆசுப்பதம் அக, எனஅறிக.

முப்பத்தாறுதத்துவங்களின் பெயர் வருமாறு:—

சாந்தியத்திலையில், சிவதத்துவம், சத்திதத்துவம்—உ. சாந்தி
கலையில், சதாசிவதத்துவம், ஈசாதத்துவம், சத்தவித்தியாதத்துவம்—உ.

வித்தியாசலையில், மரைய. சாலம் சிலை, வித்தை சியசி அராகம். புரு
டன்—௭. பிரதிட்டாசலையில், பிரதிருதி, புத்தி, அகங்காரம். மனம்,
சுரோத்திரம், தவக்கு, சட்சு, கிருவை, ஆங்கிராணம், வாக்ரு, பாதம்,
பாணி, பாயு, உபத்தம், சப்தம், பரிசம், ரூபம், இரகம், கத்தம், ஆகா
சம், வாயு, தேயு, அப்பு—௨௩.

வித்தியாசலையில், பிரதிவி—௧ ஆகத்தவங்கள் ௩௬ என அறிக.

மந்திரங்களின் பெயர் வருமாறு.

சாந்தியந்திரலையில், சிவ, சுசான, அஸ்திர மந்திரங்கள்—௩.

சாந்தியலையில், தப்புருஷ, சவசமந்திரம்—௨.

வித்தியாசலையில் அகோர சிகாமந்திரம்—௨.

பிரதிட்டையில் வாயதேவ சிரமந்திரம்—௨.

வித்தியில் சந்திரோசாத இருதயமந்திரம்—௨.

ஆக மந்திரங்கள் ௧௧ என அறிக.

சிலைகள்: சாந்தியந்திர, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, வித்தியில்
என ஐந்தாம்.

அக்காரங்கள் சாந்தியந்திரலையில் சுசானம் முதல் சுஃ வரை அக்க
ரம் ௧௧. சாந்தியலையில் சவச ௨௩. வித்தியில் வாய முதல் ரூ வரை
௭. பிரதிட்டையில் ௩ முதல் ௩ வரை ௨௪. வித்தியில் கூ, க. ஆக
அக்காரம் ௩௭ என அறிக.

சுரோத்திரேருக்கு சாந்தியந்திர திருமுடியாகவும், சாந்தி திருமு
டியாகவும், வித்தியாசலையாகவும், பிரதிட்டைகுய்யமாகவும், வித்தியிற்ருவ
டியாகவும், வாயுத்தவா தோளாகவும், புலகுத்தவா மயிராகவும், மந்திரா
த்தவா உதிரமாகவும், பாதத்தவா தசையாகவும், தத்தவாத்தவா அத்தி
விண்முதலிய தாதக்களாகவும் குறைத்துள்ளன.

ஆயம்மங்கிளெல்லாம், அத்தவாக்களாரும் முதல்வனுக்கு வடிவ
மார்க்குதரல் என்னமெனின்; திறவுற்று அத்தவாக்களாரும்முழுமுகி
லும் வந்து எல்லாமெனி நிற்றலானும், அகையல்லைய நிற்றலானும், சட
சித்தக்களமெல்லாஞ் செலுத்தி உடனுமையிற்றலானும் அவ்வியல்பு
டைய முதல்வனுக்கு தனது திரோதானசத்தியன் அவற்றோளெதாவிய
இயைபுமேக்கி, அத்தவாவும் வடிவெனக்கறும் உபசாரமேயாம் என்க.

(வித்தியார் ௧—௨—௧௪) வித்தியமுதலிய சிலைகள் சந்திரசிலை என்
தும் சந்தி அநித்தியசிலைகளும் இருவகையப்படும். (௨௫)

நீக்கையும் வேதாசமங்களின் தோற்றமும் வாக்கு சந்தகோடிமந்திரம் இவற்றின் தோற்றமும் கூறப்படுகின்றன.

அங்கவற்றூற் சமயமொடு விசேடநிரு வான
மருள்வழிச்சாம் பவமதன்மே லபி டேக மென்னும்
பங்கமிலாத திக்கைகளு மடங்கினவா றுணர்த
பகர்நிரோதி நாதமுட னாதாந்த மூன்றிற்
றங்குமைம்பத் தோரொழுத்து மாகமவே தங்கள்
சாத்திரங்கள் தோன்றியிடுந் தருவிந்து நாதம்
பொங்கிடுநா தாந்தமதில் நால்வாக்கேழ் கோடி
போற்றும்மனு வுள்ளடங்கி நிற்கும்பொற் புறவோ.

இ—ள்: முற்சொல்லப்பட்ட நிரோதி நாதம் நாதாந்தம் என்னும்மூன்றில் இப்பத்தொரு அக்கரங்களும், ஆசமங்களும் வேதங்களும் மற்றொரு சாத்திரங்களுந்தோன்றும் விந்து நாதம் நாதாந்தங்களில் நான்குவாக்குக்களும் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களும் உள்ளடங்கியிருக்கும். மேற்கூறப்பட்ட வேதாசமங்களில் சமயதிக்கை, விசேடதிக்கை, நிருவாணதிக்கை, நிருவருள்வழியையுடைய சாம்பவதிக்கை அதன்மேல் ஆசாரியாபிடேசம் என்னும் குற்றமற்றதிக்கைகளும் அமைந்திருத்தலையும் உணர்க.

நீ ஞானத்தைக்கொடுப்பது கூடா பரசுத்தை அறுப்பது, எனவே பரசுத்தைஅறுத்து ஞானத்தைக்கொடுப்பது திகையாம். திக்கையானது சாதாரதிக்கை நிராதாரதிக்கைஎன இருவகைப்படும். சாதாரதிக்கையாவது இறைவன் குருமூர்த்தியை ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்று சகலருக்குச் செய்யப்படுந்தீக்கையாம். நிராதாரதிக்கையாவது ஆதாரமின்றிநின்று பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர்க்குச் செய்யுந்தீக்கையாம். அது இருவகைப்படும். அவற்றள் ஒன்று இறைவன் தடத்தத் திருமேனியோடு முன்னின்று செய்யுந்தீக்கை. மற்றொன்று ஞானசொருபியாய் அறிவினுந்நின்று உணர்த்துவதாகியதிக்கை. சகல வருக்கத்துயிர்களுக்கும் மலபரிபாகம் மந்ததரம் முதலியனவாகப் பலவகைப்படுதலின் அவற்றிற்செற்க ஆசாரியர் மலங்கடும் படிசெய்யும் சாதாரதிக்கையும் இருவகைப்படும். அவற்றள் திருவருள்மோக்கம், பரிசம், வாக்கு, பாவனை, நூல், யோசம்என்னும் ஆறும் ஒருவகை.

சட்சதிக்கையாவது—மாந்திரிகன் பரம்பிறைச்சுடிக்கப்பட்டவனைக் கருடபாவனையினுலே பார்த்த விடந்தீர்த்தல்போல, ஆசாரியர் சேடனைச் சிவபாவனையினுலேபார்த்துப் பாசவிமோசஞ்செய்தலாம். பரிசதிக்கையாவது: பரிசவேதியினுலே தாமிராதிரி லோகங்களைப்பரிசித்து, களிம்பைக்கிப்பொன்னுக்குதல்போலஆசாரியர் தமதுகையைச் சிவன்கையாகப்பாடத்து, அங்கனமே அருச்சுனைசெய்து, அதனைச் சேடனுடைய தலையில்கைத்து, எங்கும் பரிசித்து அவனுடைய பாசத்திராயத்தைநீக்கி அவனைச் சிவனுக்குதலாம். வாசுதேதிக்கையாவது: மாணுக்கனுடைய வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்கும் ஏற்றவாறு பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தலாம் மாணசதிக்கையாவது: ஆசாரியர் தம்முடைய ரேசுவாயுவினுலே புறப்பட்டு, சேடனுடைய பூரகவாயுவினுலே அவனுடைய இந்நயத்திற் பிரவேசித்து, சேடனைத்தன்னியத்தைவாங்கி, துவாதசாந்தபரியத்

தம் பிரசாதோச்சாரணசகிதமாய்க்கொண்டுபோய்ப்பின்புதம்முடையதிரு
தயத்திலே சிவசைநன்னியத்தடன் கலந்ததாய்ப்பாவித்துப் பின்பு அச்சிட
சைநன்னிடத்தைச் சிவதேவத்திலே பிரதிட்டைசெய்தலாம். சாதநிரதிக்
கையாவது ஞானசாத்திரப்பொருளை யெல்லாம் தொகுத்து பதிபாசங்களு
டைய இவர்க்கணங்களுக்கும் சிவசைந்நுடைய கீத்கியத்தையும் நூல்வழியா
கப் போதித்தலாம் யோசிக்கையாவது: நிராதார சிவபோகத்தை அப்பி
யாசம் பண்ணுய்த்தலாம். இவ்வாறுகதைத்திச்சையும் ஓனத்திரி திச்சை
க்கு அருவால்வாதவர்க்குப் பண்ணப்படுகதெனவும், ஓனத்திரிதிச்சைக்கு
அச்சம் எனவும் அறிவ. இவ்வாறுடனேகடிய ஓனத்திரிசார்பவம் மற்றொ
ருகலை. ஹாதசந்திரம், ஓனத்திரி; ஹாதம், ஓமம்.

ஓனத்திரி திச்சை: ஞானவதி, கிரியாவதி என இருவகைப்படும்.
ஞானவதியாவது: குண்டம், மண்டலம், அக்கி, யெய், சுருக்கு, சுருவம்
முதலிய அனைத்தும் மனத்தாங்கற்பித்தற்கொண்டு விதிப்படி ஆகுதி முத
லிய கிரியையை அகத்தே செய்வதாம். கிரியாவதியாவது: குண்டம் முத
லிய அனைத்தும் புறத்தே அமைத்துக்கொண்டு அக்கிரியையைப் புறத்தே
செய்வதாம்.

இவ்விருவகைப்பட்ட ஓனத்திரிதிச்சையும் கிரீப்பீசம் சபீசம் என
இருதிரிப்பட்டு ஞானத்தில் கிரீப்பீசம், ஞானத்திச்சபீசம், கிரியையில் கிரீ
ப்பீசம், கிரியையில் சபீசம் என நான்ககைப்படும். அவற்றுள் கிரீப்பீசதிச்
கையாவது: மலபரிபாகமுடையவாழியும் திச்சைக்குப்பின் ஒருதலை
யான் வருவின்தி அனுட்டிக்கற்பானவாகிய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்
கும் ஆதலும் அறிவும் இவ்வாதருக்கு மற்றைக்கருமங்களை அனுடிகுடச்
சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியார் சுத்திசெய்துஒழித்து, கீத்தியகருமமாத்திர
த்தில் இயன்மமட்டும் அதிகாரமுடையவாரச்செய்வதாம்.

ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்து ஒழித்தமையின் கையிற்
தியத்திலும் கையிப்பத்திலும் அதிகாரக்கொடாமையால் இது நிரதிகாரதிச்
கையெனவும் பெயர்பெறும். செபிக்கக்கடிய மற்றாத்தாக்கு மூலமாகிய
பிசாக்காரம்ன்றி மந்திரத்தைமட்டும் உபதேசிப்பது கிரீப்பீசம்.

இவ்வாறு செய்யப்படும் ஓனத்திரிதிச்சையும், சமயம், விசேடம்,
நிருவாணம் என மூன்றும். அவற்றுட் சமயமும், விசேடமும் ஓரோஒன்
றேயாம். சமயதிக்கையாவது: கைவசமயத்திற் பிரவேசிக்கச்செய்வதாகிய
திக்கையாய்ந்தலின் இவர் சமயி எனப்படுவர். விசேடதிக்கையாவது: சம
யப்பிரவேசஞ்செய்தவனுக்குச் சிவபூசைமுதலிய ஆராதனைகள் செய்யும்
படுசெய்வதாம். ஆராதித்தலின் இவர் பந்திரர் எனப்படுவர். மந்திரபக்து
வருடையார்க்குச் சமயதிக்கையொன்முசெய்து, சரிமையினையும் மந்தபக்
குவருடையார்க்குச் சமயவிசேடம் இரண்டுஞ்செய்து கிரியையினையும்.
நிவீட்டத்தவருடையார்க்கு அச்சாரண்மையினையுஞ்செய்து யோகத்
தினாடி அனுட்டிக் கும்படிசெய்வர் நிவாதரபக்துவருடையார்க்கு நிரு
வானதிக்கையென ஞானத்தினே அனுட்டிக் கும்படிசெய்வர். நிருவாண
திக்கையும் அசத்தியோர்க்குடானம், சத்தயோர்க்குடானம் என இருவகைப்
படும். அசத்தியோர்க்குடானம் தேவார்த்தத்தில் முத்தியைக்கொடுப்பது சத்
தியோர்க்குடானம் அப்பொருதே முத்தியைக்கொடுப்பது.

சமயச்சாசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணத்தினையும் அந்த நிருவாணத்திற்கு அம்மையும் அதற்கு அங்கமாகாது தனியாயும் சமயச்சாசுத்தியோடு செய்யப்படும் சமயவீசேடங்களுக்கும் நிர்ப்பீசம் எனக் கொள்க.

இனி, சபீசத்திக்கு உரவது: மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறியும் ஆற்றலும் மிக்ஞடையராயினுக்குச் சமயச்சாசுகளும் மரத்திர நிறத்தி, மற்றைக்கன்மமெல்லாஞ் சுதந்திரத்தோடு நித்தியம், நைமித்தியம்; காமியம் என்னும் மூன்றினும் பேரநிசாரமுடையவாசுச் செய்வதாம். ஆதலின் ஆறு சாதாரணத்தினை எனவு பெயர்பெறும். இத்தினைப்பேறுடையார் திசைவேறுபட்டால் சாதாரணம் ஆசாரியரும் என்றிருநிறப்படுவர். சாதாரணவர் சமயம், வீசேடம், நிருவாணம் மட்டுஞ் செய்யப்பெற்றவர். ஆசாரியர் அம்மூன்றடனே அபிதேசமுஞ் செய்யப்பெற்றவர். இந்தச் சபீசத்தினைதான் உலோகதர்மிணியுஞ் சிவதர்மிணியமென்று இருவகைப்படும். இவை முறையே பெனத்தினை, நைமித்தினை எனவுப்பரியாயப் பெயர்பெறும்.

உலோகதர்மிணியாவது: போகாமிகட்குத் திரோதானசத்திருபமாகிய கொச்சேதமின்றிச் செய்வது. சிவதர்மிணியாவது: முத்திகாமிகளுக்குத் திரோதானசத்திருபமாகிய கொச்சேதத்தோடுசெய்வது. உலோகதர்மிணி அபாமுத்தியாகிய பதப்பிராப்தியைக்கொடுக்கும். சிவதர்மிணி பாமுத்தியைப் பயக்கும். சமயச்சாசுத்தியின்றிச் செய்யப்படும் நிருவாணத்தினையும் அதற்கு அங்கமாகச் செய்யப்படும் சமயவீசேடங்களுக்கும் சபீசத்தினை எனக்கொள்க. அத்துவசுத்தி நான்குவருணத்தாருக்குமே உரியது. அத்துவசுத்தியாவது: ஆறத்துவக்களிலும் கட்டப்பட்டிருக்கிற போகங்கொல்லாவற்றையும் ஏககாலத்திலே புசிப்பித்ததொலையித்த மோகத்தைக் கொடுத்தவாம். அதுவே நிருவாணத்தினை எனப்படும். அத்துவா-வழி, நிருவாணம்-மோகம்.

சாம்பவதிக்கை சத்தியோடு கூடிச்செய்யுந் திக்கையாம்.

செருட்டி ஆரம்பத்தில் சிவசத்தி சுத்தமாயையே நோக்கியவழிச் சுவலோக உற்பத்தியின்பொருட்டு, சிவனுடைய இச்சாசத்தியால் விந்து கலக்கப்பட்டது விந்து கலக்கப்பட்டபோது நாதவடிவான சாத்திரமும் அட்சரவிந்துவும்தோன்றியன. அதனிலிருந்து அம்பிகாசத்திதோன்றி, சர்ப்பம்போன்றிருக்கும் வாகை, தண்டாசாரமாயிருக்கும் சியேட்டை, செருங்கவடிவாயிருக்கும் இரௌத்திரி என மூன்று சத்திகளாயிற்று. அந்தச் சுத்தமாயை வடிவவேறுபட்டால் சயை, வீசயை, அசுதை, பராசுதை, நிவீர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, இந்திரை, தீபிகை, பிரசுதை, மோசுதை, வ்யோமருபை, அநந்தை, அநுதை, அநாசுருதை என்னும் பெயரைப் பொருளும் இவற்றினின்றும் பிம்பத்தொரு அட்சரங்களுந்தோன்றியன. இவற்றினின்றும் சந்தசும் அந்தமும் தோன்றினன. இந்த பிம்பத்தொரு அட்சரங்களுக்கும் பரமசுகன் நிமித்தகாரணர். சுத்தமாயை முதற்காரணம், சத்தி துணைக்காரணமாகும். அவ்வகங்கங்களால் பதம் தோன்றியன. பதங்களால் வாகையம் (மந்திரம்) உண்டாயின. அகாராதியைகளிற் பரமசுகனிருப்பர். மெய்ளில் தேவீதுருப்பர். அகாரம் முதலிய அக்கரங்கள் மாதிருகை என்றும், ஞானசத்தி என்றும் கூறப்படும் சிவபெருமானுக்கு இவ்வகங்கங்கள் அக்கங்களாயமைந்துள்ளன. அதனைக்காட்டுவாம்.

ச	சொக.
சு	முதம்.
சு	வலக்கண்.
௧௦௦	இடக்கண்
௨	வலக்காது.
௩	இடக்காது.
௪	வலக்கபேரலம்.
௫	இடக்கபேரலம்.
௬	வலகாசாபுடம்.
௭	இடகாசாபுடம்.
௮	மேலுதடு.
௯	கீழுதடு.
௧௦	மேல்வாய்ப்பல்.
௧௧	கீழ்வாய்ப்பல்.
௧௨	தாலுமூலம்.
௧௩	தாலுதளி.
௧௪	வலப்புயம்.
௧௫	வலமுழங்கை.
௧௬	வலமணிக்கட்டு.
௧௭	வலஉள்ளங்கை.
௧௮	வலவிரல்நுதி.
௧௯	இடப்புயம்.
௨௦	இடமுழங்கை.
௨௧	இடமணிக்கட்டு.
௨௨	இடஉள்ளங்கை.
௨௩	இடவிரல்நுதி.
௨௪	வலப்பாதம்.
௨௫	வலத்தொடைமூலம்.
௨௬	வலமுழந்தாள்.
௨௭	வலக்கணைக்கால்.
௨௮	வலக்கால்விரல்நுதி.
௨௯	இடப்பாதம்.
௩௦	இடத்தொடைமூலம்.
௩௧	இடமுழந்தாள்.

ய	இடக்கனைக்கால்.
ந	இடக்கால்விரல்துதி.
வ	வலப்பக்கம்.
ம	இடப்பக்கம்.
ய	முதுகு.
ல	நாபி.
சி	வயிறு.
ய	இருதயம்.
ந	வல அம்ஸம்.
ய	இட அம்ஸம்.
வ	கழுத்து.
ஸ	வலக்கக்கம்.
டி	இடக்கக்கம்.
ஸ	வலக்காலின் மேற்பக்கம்.
ஹ	இடக்காலின் மேற்பக்கம்.
உ	இருதயமுதற்சிரசந்தம்.
க்ஷ	இருதயமுதற்பாதாந்தம்.

சிவபெருமான் சதளக்ஷணத்திருமேனிகொண்டருளி சதாசிவமூர்த்தியாய்கின்ற, இந்த மாதிருகையை உபாதான காரணமாகக்கொண்டு தற்புருடமுதலிய நான்குமுகங்களால் வேதங்களை அருளிச்செய்து, மேற்கண்ணதேவிய ஈசானசம்பந்தமாகிய இந்தமுகங்களாலும் காமிகாதி இருபத் தெட்டாகமங்களையும் அனுட்டுப்பேச்சுநீசால் அருளிச்செய்து, வேதங்களை அந்தேசுரர்வழியானே பிரமமேவுக்கு அருளிச்செய்தனர்.

சர்வஞ்ஞத்துவகுணமுள்ள சுத்தர்களாய்ச் சிவசொருபர்களாயுள்ள சாதாம்கியதத்துவபத வாசினாகிய பிரணவர்முதலிய பதினமரையும் அவர்த்துவசிருட்டியுற்படைத்து, அந்த நாதருபசிகருணமாகிய காமிகமுதலிய பந்தையும் அப்பிரணவாதியருக்குநோக்கத் தாமேஉபதேசித்தார். ஆகவே காமிகமுதலியபத்தும் சிவபேதம் எனப்படும் பின்னும் ஈசாதத்துவத்திலிருக்கும் அநாதிருத்திரர்முதலிய பதினெண்மரையும் ஞானவான்களாகச் செய்து, அந்தச் சதாசிவநாயனரால் அவர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசயாதி பதினெட்டு ஆகமங்களும் அபரமாகிய ஒருத்திரபேதம் எனப்படும். சிவபேதம் பந்தையும் கேட்டவர் ஒருவரிடத்தோருவராக ஒவ்வொரு ஆகமத்தக்கும் மூன்றுபேராய் பிரணவர்முதல் மூப்பதினமராவர்; அவர்பெயர் வருமாறு:—

1. காமியம்	சேட்டவர்	பிரணவம்—திரிகலர்—ஹர்.
2. யோசைம்	"	கதாங்கியம்—பஸ்மர்—விபு.
3. சித்தியம்	"	சுதிப்தர்—கோபதி—அம்பிகை.
4. காரணம்	"	காரணர்—சர்வகுத்தர்—பிரதேசர்.
5. அசைம்	"	சுவர்—சிவர்—அச்சுதர்.
6. சித்தம்	"	சுதர்—திரிமூர்த்தி—உதாசனம்.
7. குக்குமம்	"	குக்குமர்—கைச்சிரவணர்—பிரபஞ்சனம்.
8. சுகிரம்	"	காலர்—வீரர்—தருமர்.
9. அஞ்சுமான்	"	சம்பு—உச்சார்—ஆதித்தியர்.
10. சப்பிரபேதம்	"	தேசேசர்—விக்கினேசர்—சரி.

இவ்வாறுபுத்தேசிக்கப்படுகின்ற சிவனுக்கும் பிரணவருக்கும் உரிய சம்பந்தம் பரம் என்றும், பிரணவருக்கும், திரிகலருக்கும், உதாசியசம்பந்தம் மகான் என்றும் திரிகலருக்கும் ஹாருக்கும் உதாசியசம்பந்தம். அந்தரணம் என்றும், ஹாருக்கும் தேவருக்குமுதாசிய சம்பந்தம் திவ்வியம் என்றும், தேவருக்கும் இருகூடருக்கும் உதாசியசம்பந்தம் திவ்வியரதிவ்வியம் என்றும் இருகூடருக்கும் மனிதருக்கும் உதாசியசம்பந்தம் அதிவ்வியம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

உருத்திரபேதம் பதினெட்டையுள் சேட்டவர் ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வொருவரெத்தக்கும் இரண்டிபேராய் மூப்பத்தறுவாசர். அவர்பெயர் வருமாறு:—

1. விசயம்	சேட்டவர்	அளதிருத்திரர்—பாமேசர்.
2. நிச்சவாசம்	"	தசர்ணர்—பார்ப்பதி.
3. சவாயம்புகம்	"	நிதேசர்—பத்மபூ.
4. ஆத்தேசம்	"	வியோமர்—உதாசனம்.
5. வீரம்	"	தேசர்—பிரசாபதி.
6. ரௌவம்	"	பிரமேசர்—ஊத்திசேசர்.
7. மருடம்	"	சிவர்—மகாதேவர்.
8. விமலம்	"	சுருவாத்மர்—வீரபத்திரர்.
9. சந்திரஞானம்	"	அகத்தர்—பிரசுப்பதி.
10. முலிம்பம்	"	பிரசாத்நர்—ததிசி.
11. புரோத்தேயம்	"	ருஷி—சுவசர்.
12. இவனிதம்	"	ஆவயேசர்—வனிதர்.
13. சித்தம்	"	விந்து—சண்டேசர்.
14. சந்தானம்	"	சிவரஷ்டர்—அசம்பாத்.
15. சருவோத்தம்	"	சேவயதேவர்—நிருகிங்கர்.
16. பரமேசர்	"	தேவி—உசனம்.
17. பிரணம்	"	தேவவிபு—சம்வர்த்தர்.
18. வாதனம்	"	சிவர்—மகாதாசர்.

சிவனுக்கும் அநாதிருத்திரருக்கும் உளதாதிய சம்பந்தம் பரம் என்றும், அநாதிருத்திரருக்கும் பாமேசுரருக்கும் உளதாதிய சம்பந்தம் மான் என்றும், பாமேசுரருக்கும் தேவர்க்கும் உண்டான சம்பந்தம் திவ்வியம் என்றும், தேவர்களுக்கும் இருடிகளுக்கும் உளதாதிய சம்பந்தம் திவ்வியாதிவ்வியம் என்றும், இருடிகளுக்கும் மனிதருக்கும் உளதாதிய சம்பந்தம் அதிவ்வியம் என்றஞ்சொல்லப்படும்.

சைவசமய நெறி.

அறுபத்தறுவர் பிரணவ ராதி
அறிவுறக்கேட்டாராக மம்.

திருமந்திரம்.

அஞ்சன மேனி யரிவையொர் பாகத்த
னஞ்சொ டிருபத்து முன்றுள வாகம
மஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரு
மஞ்சா முகத்தி லருட்பொருள் கேட்டதே.

பின்னும் இவை சதாசிவதேவரால் அட்டவித்தியேசுரருட்டணவராதிய அநந்தருக்கும், அநந்தரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவருக்கும், தேவரால் முனிவருக்கும், முனிவரால் மனுருக்கும், மனுரால் மனுருக்கும் உபதேசிக்கப்படும்.

சதாசிவஸூர்த்தியுடைய இந்தமுகங்களுள்ளும் சத்தியேசாதமுகத்தினின்றும் காமிகம்முதல் ஐந்தாமகங்களும் கௌசிகஇருடியின்பொருட்டுத்தோன்றின, வாமதேவமுகத்தில் தீப்தம்முதல் ஐந்தாமகங்களும் காசிப இருடியின்பொருட்டுத்தோன்றின. அதேராமுகத்தில் விசயமுதல் ஐந்தாமகங்களும் பாரத்தவாச இருடியின்பொருட்டுத்தோன்றின. தற்புருடமுகத்தில் ரௌரவம்முதலிய ஐந்தாமகங்களும் கௌதமஇருடியின்பொருட்டுத்தோன்றின. ஈசானமுகத்தில் புரோகீதம்முதலிய எட்டு ஆகமங்களும் அசத்தியஇருடியின்பொருட்டுத்தோன்றின என்றறிக.

இவ்விருபத்தெட்டாமகங்களும் சிவபெருமானிடத்தினின்றும் முதற்புருளின் நினைமையால், மூலாகமம் எனப்படும். இவற்றின்வழித்தோன்றிய உபாகமங்கள் இருபத்தேழாம். இவை சிவாகமங்களுக்கு வழிநூல்களாம்.

சிவாகமங்கள்: சரியாபாதம், கிரியாபாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம் என நான்காகவகுக்கப்படும். சரியாபாதத்திலே பிராயச்சித்தவிதி, சிவலிங்கம் செபமாவமுதலியவற்றின் இலக்கணம்முதலியன கூறப்படும். கிரியாபாதத்திலே மந்திரங்களின் உத்தரணம், சந்தியாவந்தனம், பூசை, செபஸூமங்கள், சமய விசேட விருவான ஆசாரியாபிடேகங்கள் கூறப்படும்.

மேலேதத்திலே முட்டாததத்தவக்கம் தத்தவேசர் இயம சீயம் ஆசன சமாதிமுதலியகற்பபம். ஞானபாதத்திலே திரிபதார்த்தவக்கணங்கள் காப்பபம்.

மேதத்தத்த கதி நல்சன் பதினெட்டெப்பாணக்களும், பதினெட்டிருதிகளும். சரீரமுதல்க்கிணைசர்பமுதலிய வேதாக்கங்களும்.

உர்த்துடன், குத்தனம், ஸப்சந்தி, மத்திமை, வைகரி என்பன. குத்தமபாவத: சாதிபந்தாவைபச்சுத்ததோன்றிச் செதத்துவத்தினின்றே கொரிப்பப்த் சாணசர்த்தினசத்தே சாதவடிவாய் இயக்கிங் கொண்டு ஞானபாததிராச்சேதவாயிருக்கும். ஸப்சந்திவக்கானது சரீராவைபச்சுத்த தோன்றிச் சத்திசத்தவத்தினின்றும் பறப்பப்டு எழுததவாய் ஸப்சேதவாத் தோன்றம்முறையையடக்கிச் குத்தமகுபமாய்ச் செத்தப்தம் ஸப்தம், சீருவாய்மாய்த் தோன்றதலமாயிருக்கும். மத்திமைவாய் கானது, வீத்திராவைபச்சுத்ததோன்றிச் சாதாக்கியதத்தவத்தினின்றே தோழிப்பப்த் தன்னுக்கே உணருர் ஞானசாய், உதானவாயினித் தோழிப்பப்தமும் உத்திர வக்காக்களின் வடிவு பிரிந்துதோன்றவதாய் இருக்கும். ஸப்சரியானது குத்தமவைகரி, தாவனவைகரி எனஇயைப்பபம் குத்தமவைகரி பரிதிட்டாவைவையச்சுத்த தன்செவிக்கு பச்சுப்பபவதாய், மசேசாதத்ததத்திலும், தாவனவைகரியானது நிவிர்த்தியைவையச்சுத்த தன்செவிக்கும், பரிச்செவிக்கும் சேட்கப்பவெதாய், சத்தவீத்தமயிலும் பித்ததோழிப்பபினவாய்.

செய்கோடியும்திரைகள் மம், ஸ்வாகா, ஸ்வதா, வெனசட், வஷட், பட், மமம், என்பன. மமன்பது இருக்களுக்கும், ஸ்வாகா என்பது சேவர்த்துக்கும், ஸ்வதா என்பது பிதிர்களுக்கும், வெனஷட் என்பது பூதமுதலியவர்க்குக்கும், வஷட் என்பது மனருக்கும், பட் என்பது உக்கிரவீக்கிரகம்முக்கும், மமம் என்பது குத்தமகுத்தவையருக்குமாய். மம் என்பதை தத்தமமமமமமமமமமம் புகுபமுமாய். ஸ்வாகா என்பதை அத்தமாவையமமமமம் பெணமுமாய். பட், வஷட், வெனஷட், சுவதாமம், என்பவர்களை இறதியாவையமமமமம் பகுச்சுமுமாயும். இருதயாய் மம், சிச்சேசவாகா, சிவனவஷட், சவசாதமம், சேத்திரேப்பியோவெனஷட், பத்திரையபட், உபாச்சேப்பவதா எனஒருகோடியாய் எழுதோடியும் மத்தமதவாய்க். கோடின்பது அத்தமாய்.

பிருதவரி, பிரமவேதாசி, தாறுமதி, அப்பிகை, உருபினி, நத்தினி, ஸப்சபத்தும் எழுதியத்திசெவரிசாரும் சத்தகோடியுமாமத்திராவ் சருத்தம் ஸப்சரிசன். இவ்வாதத்தத்தவப்பாசாதத்திலும், பிருதேத்திராதத்திலும்என்க.

தாவசத்தியாப்பரிணமித்த அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, சாதத்திலும் மத்தம் பகுக்கவாய் பிரசாதமாய்; ஞானசாத்தியாதப்பரிணமித்த அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, அத்தசத்திலும், சாதம், சத்தி, சமவாயெட்டம் கட்டவையப்பிரசாதமாய், அகாரம், ஞானசாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, அத்தசத்திலும், சாதம், சத்தி, உண்மையன்பனதாவதாய் பிரசாதமாய், சம, சுவையிம் பிரசாதமாய் பிரசா

குறைந்திரிமா கரணியதாம் நாதம்நீ தார்த்தம்
குலவரைமா வரைக்காணி சத்தியைம் முந்திரினை
நிறைந்தவியா பினியுமநிற் பாதிபதாந் சமனை
கோமுன் மனையதுகி முளையதரைக் கரலை.

இ—ள்: மேற்கூறிய பன்னிருகலைப் பிராசாதத்துக்கும் மாத்திரைகள் உருக்குமிடத்து, மேதையைக்கு முன்றுமார்த்திரையாகும். இரகையைக்கு இரண்டுமார்த்திரையாகும். விடையைக்கு ஒருமார்த்திரையாகும். விர்த்தையைக்கு அரைமார்த்திரையாகும். ஆர்த்தையைக்குக் கால்மார்த்திரையாகும். நிரோதியைக்கு எட்டிலொருகூறு மார்த்திரையாகும். நாதனைக்குப் பதினாறிலொருகூறு மார்த்திரையாகும். நாதனைக்கு முப்பத்திரண்டிலொருகூறு மார்த்திரையாகும். சத்தியைக்கு அறுபத்தாண்டிலொருகூறு மார்த்திரையாகும். வியாபினியைக்கு நூற்றிருபத்திலொருகூறு மார்த்திரையாகும். சமனையைக்கு இருதந்தைப்பத்திரண்டிலொருகூறு மார்த்திரையாகும். உன்மனையைக்கு மூன்றுபத்திரண்டிலொருகூறு மார்த்திரையாகும்.

சித்தாந்தசாராவணி.

சித்தாந்தசாராவணி
சித்தாந்தசாராவணி
சித்தாந்தசாராவணி
சித்தாந்தசாராவணி
சித்தாந்தசாராவணி

(௨௮)

பன்னிருகலைகளின் தானம் கூறப்படுகின்றது.

ஆதார முதமுத்தி யளவுக்கே டகலை
யதனின்று யிதபார்த்த மேதகலை யிதய
யிதாருத் தண்டவன வருக்கசங் தண்ட
மேற்றுது வளவுர்விட கலைபுருவம் விர்து
வோதாந் தெற்றிவிப் பிரமார் தியயிற்று
பொனிகொ ளர்ந்த சந்திரனை நிரோதிநாதம்
நாதார்த்தம் பிரமார்த்திய மேற்றுவாத சார்த்தம்
நடுச்சத்தி வியாபினியுஞ் சமனையுமுன் மனையாம்.

இ—ள்: மூலாதாரம் முதல் காலிகையையும் கோஷகலையின் தானமாம். ராயிமுதல் இருதயங்கலையும் மேதகலையின் தானம். இருதயமுதல் கண்டங்கலையும் இரகலையினிடம். கண்டம்முதல் காவடிகலையும் விடகலையின் தானமாம். காவடிமுதல் புருவங்கலையும் விர்த்தகலையின் தானமாம். வெற்றிமுதல் பிரமார்த்திரையிற் ஆர்த்தகலையின் தானம், நிரோதி, நாதம், நாதார்த்தம் என்னும் காலிகலையின் தானமாம். பிரமார்த்திரையின் மேல் தவாதார்த்தங்கலையும் சத்தி, வியாபினி, சமனை, உன்மனை என்னும் காலிகலையின் தானம்.

(௨௯)

பன்னிருகலைகளின் அங்குலம்
இருசெய்யுட்களாற் கூறப்படுகின்றது

உரைத்திடுபு. லாதா முதனாபி யந்த
முறகோட கலைத்தான மொருபதிரு விரலாம்
வரைத்திடுமுந் தியினின்று மிதயாந்த மேதை
மருவியிடு மங்குலியோ ரெட்டாக மதிக்கும்
விரைத்திதய முதற்கண்ட மந்தமருக் கீசம்
நிகழும்விர லெட்டாகு நீள்கண்டமுதலாய்ப்
பெருத்திடு தாலுவின்மூல மளவும்கிட கலையாம்
பிறங்குட்கீரல் நாலாகப் பேசியிடு மன்றே.

இ—ள்: முற்சொல்லப்பட்ட மூலாதாரம்முதல் கையிந்தம், கோடகலையின் தானம் பன்னிரண்டங்குலமாம். நாயிமுதல் இதயாந்தம் மேதா கலையின் தானம் எட்டங்குலமாக நிச்சயிக்கப்படும். இருதயமுதற் கண்டாந்தம் இரககலையின் தானம் எட்டங்குலமாம். கண்டமுதல் நாவடிவரையும் விடகலையின் தானம் நாலங்குலமாகச் சொல்லப்படும் எனு. (உ௦)

புருவநடு வரைவிற்குத் தானமுதல் விரலாம்
புகல்புருவ நடுபுரம ரந்திரமட் டாகப்
பெருகுமார்த்த சந்திரன முதற்புகல்நா லுக்கும்
பிறங்கிடுமொன் னொன்றுக்கு முழ்முன்று விரலாம்
வருபிரம ரந்திரத்திற் சத்தியேசங் குலமேல்
மருவுவியா பினியொருமூன் றுஞ்சமனை நான்கா
மருவமுது முன்மனைக்கு மொருநான்காய்த் தான
மலையென்பா னங்குலங்க ளறுபதென வறியே.

இ—ள்: நாவடியாதி புருவநடுவந்தம் விந்துகலையின் தானம் நான் கங்குலமாம். புருவநடுமுதல் பிரமார்திரம் வரையுமுள்ள (பன்னிரண்டங்கு லத்தில்) அர்த்தசந்திரகலைக்கு மூன்றங்குலமும், அதன்மேல் நிரோதிகலை க்கு மூன்றங்குலமும், அதன்மேல் நாதகலைக்கு மூன்றங்குலமும், அதன் மேல் நிரோதிகலைக்கு மூன்றங்குலமும், அதன்மேல் நாதகலைக்கு மூன்றங் குலமும், நாதாந்தகலைக்கு மூன்றங்குலமும். (மூலாதாரம்முதல் பிரமார்த் திரம்வரையுமுள்ள) தானங்கள் ஒன்பதாம். (நாதாந்தகலைக்குமேல்) வரும் பிரமார்திரத்திற் சத்திகலை ஓரங்குலமாம். (அச்சத்திகலைக்குமேல்) வியா பினிகலை மூன்றங்குலமும், (வியாபினியின்மேல்) சமனை நான்கங்குலமும், (அதன்மேல்) உன்மனகலை நான்கங்குலமும், (மூலாதாரம்முதல்) தவா ந்சாந்தம்வரையும்கூடிய அங்குலங்கள் அறுபதென்று அறிந்துகொள்க எனு.

பிரசாத சட்டத்தில் கோஷகலைக்குப் பன்னிரண்டங்குலம், மேதா கலைக்கு நான்கு அங்குலம், இரககலைக்கும் விடகலைக்கும் விந்துகலைக்கும்

முதியசதா சிவந்தெய்வஞ் சத்தி முதல் நாலா

முதற்கலைக்குச் சிவனெனவே மொழிந்திடுவர் முதியோர்
மதிபொதியுந் திருமுடிபாணிவற்றதிருவடிக்கீழ்
வான்முறையா யிருப்பபொன்வழுத்திடுமா கமமே.

—: மேதாலைக்குத் தமையாசனஞ்சிய பிரமனும், இரகச
லைக்குத்திருமாலும், விடலைக்கு உருத்திரனும், விந்துலைக்கு மகேசுவ
ரனும் அதிபர்களாம். அத்தந்திரன், நிரோதி, தாதம், நாதார்தம் என்
னும் நாதலைக்குத் சந்திவந்தெய்வமாம். சத்தி, வியாபினி, சமனை,
உன்மனை என்னும் நான்குலைகளுக்கும் அநாதசிவம்தெய்வம் என்று (அறி
வான்) முதிர்ந்தோர் சொல்வார்கள். பாலசந்திரனை உணர்ந்த திருமுடியையு
டைய சிவபெருமானுடைய ஊன்றிய திருவடிகளின்கீழ் வரிசையாக இரு
ப்பார்களென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் என்று.

சத்தி, வியாபினி என்னும் இருலைகளுக்கு ஆதசிவமும், வியோ
மருபைமுதல் நேர்கலைகளுக்கும் பரமசிவமும், சமனைக்கும் உன்மனைக்கும்
அநாதசிவமும், அதிதேவர்கள் என்று பிராசாதஷப்டகம் கூறும்.

பிராசாதமந்திரத்திற்கு வாச்சியப்பொருள் பரமசிவனெனக்கூறும்
வாச்சியத்தோடு பிராசாதலைகளுக்குப் பிரமாமுதலியோரைக் காரணேச
வார்ஜுவார் எனக்கூறும் வாச்சியம் முரணுமன்றோனெனின்; பரமசிவனே அ
ந்தந்தமந்திரங்களை அதிபடித்துப் பிரமா என்றந்திரோட்சத்துப் பெயரும்
அவ்வவ்வுடைய முமுடையவாசகத் தியானிக்கப்பட்டு, ஆங்காங்குக் காரணே
சுவாராசி நிற்பவென்னும் பொருள் குறித்தலால் அதுசிறிதும் முரணாகாது
என்க.

ஆதியும் மரணமாய் மாறாமாய்ப்—பாதிபெண்ணுருவாய் பரமன்,

(திருநாவுக்கரசரையனார்.)

அன்றியும் பிராசாதமந்திரத்தின் அவயவமாய்வின்ற நாதஎழுத்தா
யிய முதற்காரணத்தினின்றே அனுபகர்த்தினாராய பிரமாமுதலியோரு
க்கு உரியவாசகமந்திரங்களும் பிறக்கும் ஆதலின் எல்லாமந்திரங்களும்
பிராசாதத்தின்பிறத்தனவாம். அது துவச்சிகாலோத்தரத்திலே அநாரைமு
த்தினின்றே எண்கலையோடுகூடிய சத்தியோசாதமும், உகாரத்தில் பதின்
மூன்று லைகளோடுகூடிய வாமதேவமும், மகாரத்தில் எண்கலையோடு
கூடிய அகோரமும், விந்துவில் நாதலைகளோடுகூடிய தற்புருஷமும், நாத
த்தில் ஐங்கலையோடுகூடிய ஈசானமுமாத இவ்வவைந்தமந்திரமும் பிராசா
தத்தின்பிறத்தன எனக்கூறுதலாலும் இப்பொருளுணர்க.

அவ்விதமாயின் அகாரம் முதலியன பிரணவகலையாயும், ஹகாரம்
முதலியன பிராசாதலைகளாயும் இருக்க, இக்கேபிரணவகலைகளைப் பிரா

சாதலையென மாறிக்கூறியது என்னையெனில்; அராஹகாரங்களுக்கு வேற்றமைப்பெனையானும், உகாரமுதலியன வேறுபடாமையானும், பிரணவகலகன் பிறத்தியின்னப் பிராசாதலையானும் அவற்றின் பின்னர்க்கத் தியோசாத முதலியனவும் பிறத்தனகாதலானும் அங்கனம் கூறியதென்க. இதுபற்றியே பிரணவம் எல்லாமத்திரங்களுக்கும் முற்றணவழங்கப்படும் என்பதாம்.

மேதகாரணமாகிய பிரமா இரகாரணமாகிய விட்டுணுவிற்கு உறுவர். இரகாரணமாகிய விட்டுணு விடகாரணமாகிய உருத்திரரிற் றோன்றவர். விடகாரணமாகிய உருத்திரர் விந்துகாரணமாகிய மகேசுவா ரிற்றோன்றவர். விந்துகாரணமாகிய மகேசுவர் அர்த்தசத்திர, நிரோதி, ராத, ராதர்த்த காரணமாகிய சதாசிவரிற்றோன்றவர். அர்த்தசத்திர, நிரோ தி, ராத, ராதர்த்த காரணமாகிய சதாசிவர் சத்தி, வியாபினி, வியோமருபை, அகத்தை, அகாமை, அகாமிருமை, சமனை உன்மனைகாரணமாகிய அராத சிவனரிற்றோன்றவர். இங்கனம் தோன்றவாலே பின்பின் உள்ளது, முன் முன் உள்ளதாற் படைக்கப்பட்டமை ஆறிக.

கலைகளின் தத்துவவியார்த்தம் கூறப்படுகின்றது.

பிருதுவிசு தற்பிரகிரு திபரிபர்த்த மேதை

பேசருக்கி சம்பொருளும் பிரியில்கலை யாறில்
மருவும்விட கலைமாயை பொருத்தியிடம் கிந்து

வளர்குத்த வித்தையுட னிசாதத்தின் வகையா
முருவமுது மர்த்தசத்திரன் முதலொருகான் கினுக்கு

மேயங்குசதா சிவன்சத்தி சத்திமுத னாலாய்
மருவுகலை யாறுக்கும் சிவமகர் தத்துவம்

வான்முறையில் விபரத்தமென வழத்தியிடு மாகமமே.

6-ன்: பிருதுவிதத்துவம் முதல் மூலப்பிரகிருதி அந்தம் (இரு பத்தான்கு தத்துவங்களில்) மேதகலையின் வியார்த்தமாம். (புருடன் முதலிய ஆறுதத்துவங்களில் இரகலையின் வியார்த்தமாம். மாயாதத்துவம் உரை விடலையின் வியார்த்தமாம். சத்தவித்தை நகவரம் என்னும் இருதத் துவகன் உரை வித்துலையின் வியார்த்தமாம். அர்த்தசத்திரன், நிரோதி, ராதம், ராதர்த்தம் என்னும் நான்கலைகளுக்கும் வியார்த்தம் சதாசிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் உரைபடாம். சத்தி, வியாபினி, சமனை, உன்மனை என்னும் நான்கலைக்கும் சிவதத்துவார்த்தம் சொல்லப்பட்டகிரமப்படி வியார்த்தமெ ன்று ஆம்கன் துதிக்கும் ஏ—து.

சித்தாந்தசாராவளி.

வடுஸ ந-அதொய நாவெ ஹிவடிஜமுஹெ
 ஹுஸுகஜெபுாகு-காஹம்
 விஷ்ணும்கணெகாஹைரவஸிவிஉவஸு
 ஸூராமுதிமுநிபுராமுடி:
 விஜெயஸளஸிவிஉவஸுஹிவஸு-கிகா
 ஸ்ர-ஸுரஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸகூஹம்ஸகிவெஜாஉவஸிவஸுகிஹ
 ஸு-ஹைரவஸிவிஉவஸு

(௩௪)

[பன்னிருகலைகளின் நிறம் கூறப்படுகின்றது.]

உற்றசொரி தழலொன்று மதியிரவி கூடு
 மொளியொன்று மின்னொளியொன்று தீப மொன்று
 மற்றிரும்வா னொளியொன்று புனுகிறமொன்று ருகு
 மணிதிகழு மாணிக்க வொளிராத மொன்று
 குற்றமில்மின் னொளியிரண்டாம் நாதாந்த மொன்று
 கூறிரவி நூறுசத்தி வியாபினியா யிரமாஞ்
 சொற்றிடுமச் சமனையொரு கோடிகதி ரொளியாஞ்
 குழனந்த சூரியப்போற் றேன்றிடுமுன் மனையே.

இ-ள்: மேதகலை அக்கினிச்சவலைபோன்ற ஒளியுடையது. இராகலை சந்திர சூரியர்களது ஒளிபோன்ற ஒளியுடையது. விடகலை மின்னலின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையது. விந்துகலை தீபத்தின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையது. அத்தந்திரகலை வானொளிபோன்ற ஒளியுடையது. நிரோதிகலை புனையோன்ற நிறமுடையது. நாதகலை மாணிக்கத்தினத்தின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையது. நாதாந்தகலை இருமின்னலின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையது. சத்திகலை நூறு சூரியப்பிரகாசம்போன்றது. வியாபினிகலை ஆயிரம் சூரியப்பிரகாசம்போன்றது. சமனாகலை கோடி சூரியப்பிரகாசம்போன்றது. உன்மனாகலை அநந்த சூரியப்பிரகாசம்போலத் தோன்றும். எ-து.

வானொளியாவது வானின விளக்கிலெயிலிலே விகம்போதுள்ள பிரபலமாம்.

சொரிதழலென் நித்திரவி கூடுமொலி.மொன்று
தோன்றியமின் னொளிமொன்று சுடர்த்தீப மொன்று
பாவிமொ னொளிமொன்று புனைநிறமொன்றாகும்
படந்தரத மாலிக்க வொளிமொன்று பார்க்கில்
வருமிவன் மின்னொளிபாம் காத்தாந்த மொன்று
வருமிவன் தாமசத்தி வியாபினிபா யிரமாம்
அருள்சுபகி மொருகோடி வாதவரீபா லெறிக்கும்
அருந்தரு ியமொலிபோ ளணிதரு முன் மனையே.

என்பிராசாதமால் கூறவதனாலும் இப்பொருளிக. (௨௫)

அ—சுரு: விஜயமருகபமுதலிய கலையினி வடிவமும் நிறமும்
உன்மருத்தம் பாசமும் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

ஒதுக்கல் காரியங்கள் பொருத்திடராக் கலை
ஞாலவிஜயம ரூபிபனங்கை யனுதைபனு சிருதை
நிதிபுறு வித்துவந்த கான்கிறுக்கு கான்கார்
நிதிக்குண வாகைய ஞானசகாயம்மின்
கேதமில்ல ஞானதருப் பணமுடகா கோடி
வித்தொலி வினவதியான மென்பர்களுன் மனைக்கு
நிதமுற லுபைக்கிலது சுமனுத்தம் பாசம்
நிதமுறவாத சாத்தமே ஞானமனைக்கப் பாலாம்.

இ—சு: கலையாலிய விஜயமருகை, அங்கை, அளவை, அநா
சிருதை என்றும் அந்த கான்கிறுக்கும் கான்கு வித்துவடிவம், சொல்லப்
பட்ட கலையின் மாத்திரையுதலிய காரியங்களைப் பொருத்தமாட்டா.

அந்த கான்குத்தம் பிரமாபத (விஜயமருகை) ஞானசகாயம்போ
லா ஒளி. (கான்கை) ஞானசகாயத்தின்போன்ற ஒளி; (அளவை) ஞான
கலையுடையோன்ற ஒளி; (அநாசிருதை) மன்கோடி சந்திரர்களுது ஒளி
காம். துறை மாத்திரையின் நி மனமிருத்த தியானிக்கப்படுவனவாம் என்
புடைய கான்கு சுமனுத்தம் பாசத்தொடர்பாம்; உன்மனையை என்
னெறிவொருத்தகொளையில் அது தவாதசாத்தத்துக்குமேல், உன்மருக
வைப்பால் பாசமாம்.

அ—காண்கொளையுடைய அருளெவா நிறம்

நிலைமை சொல்லுநெஞ் சேதவ மென்செய்தாய்
கலைக ளாயவல் லான்சயி லாயநல்
மலையன் மாமயி லாடு துறையனம்
தலையின் மேலு மனத்துஞர் தக்கவே.

(திருநா—குறுந்தொகை.) (௨௪)

ஆறு குனியமும் ஏழு விடுவமுங் கூறப்படுகின்றன.

மிகுமேதை முதன்முன்று கலைமுடிவி லொன்றும்
விந்துமுதல் மூன்றுகலை முடிவில்வினை வொன்றும்
தகுநாத முதன்முன்று கலைமுடிவி லொன்றஞ்
சுந்தவிபா பினிக்குமொன்று சமனையதற் கொன்றார்
தொகுநான வன்மனைக்கு மொன்றாகப் பேத
குனியமா றுகுமிதன் மேற்பரமாம் விடுவம்
புகுபிரானன் மனுநாடி பிரசாந்தஞ் சுத்தி
புகல்காலச் தத்துவமென் றேழாகப் புகலும்.

இ—ள்: மேதாகலை, இரசகலை, விடகலை என்னும் மூன்றுகலைகளின்முடிவில் ஆகிகுனியமாம். விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலைஎன்னும் மூன்றுகலைகளின்முடிவில் மத்தியகுனியமாம். நாடகலை, நாடாந்தகலை, சத்திகலைஎன்னும் மூன்றுகலைகளின் முடிவில் அந்தகுனியமாம். வியாபினிகலை முடிவில் ஆகிகுனியமாம். சமனாலமுடிவில் மத்தியகுனியமாம். உன்மனாலமுடிவில் அந்தகுனியமுமாகப் பேதகுனியம் ஆறாம். இதன்மேற் பரமசிவம் வீற்றிருப்பர். விடுவங்கள்: பிராணவிடுவம், மந்திரவிடுவம், நாடிவிடுவம், பிரசாந்தவிடுவம், சத்திவிடுவம், காலவிடுவம், தத்துவவிடுவம் என ஏழாகச் சொல்லப்படும்.

குனியமாவது இன்னதென்பது கூறுதும்:—

நாதகுபமாதிய ஹ்ருஸ என்பதில் ஹ்ரு என்பது பிராணவிருத்தியாயும் ஸ என்பது அபானவிருத்தியாயும்இருக்கும். ஹ்ருஸ என்னும்நாதமே அவ்வவ்விடங்களிற்சேர்ந்த பகுப்புண்டு, பலஏழுத்தர்களைகிப் பரிணமிக்கும், ஆதலால் முதலாகிநின்ற ஹ்ருஸ என்பதிலுள்ள ஹ்ருமரானது ஓளகார ஊகார மாகாவடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின்மையே ஆகிகுனியமாம். அகாரமானது வீந்து அர்த்தசந்திர நிரோதிகவடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அ த ன் வ டி வ த் தி ன் ம ம யே ம த் தி ய கு னி ய ம ர ம். ஸகாரமானது நாதநாதந்தசத்திவடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது, அதன் வடிவத்தின்மையே அந்தியகுனியம் இம்மூன்றும் மூலாதாரமுதல்பிரமாந்திரமுடிவாகியதேசத்திலுள்ள ஏழுத்தத்திரி

படிவமாதலின் சகலப்பிரகாரதருணியம் எனப்படும். இனி நிஷ்களமாய்
திரண்டாவதாய்கின்ற ஹஸ என்பதினான் மூன்றெழுத்தும் முறையே
வியாபினி, சமனை, உன்மனைவடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அம்மூன்
றெழுத்துக்களின்மையே மேலுள்ள மூன்றுருணியங்களாம்.

பிராசாதசந்திரிகை.

வெயாழிகாசாவடுகலாவாயுசுத்திகதி காணாவில
 நாசுதிசாடுந்! வனநெககாநொவரிதிசாடுவரிதி
 சாடுந்! சாடுந்! சாடுந்! சாடுந்! சாடுந்!

பிராசாத சட்கம்.

தொன்றுமக சத்தின்மே விரோதிசத்தி யின்மேற்
 னோற்றும்விபா பினிசுமனை யுன்மனைமேற் றன்னே.

சமுத்திரவெங்குள் பிராணவீடுமாவது: ஆன்மாவும் மனமும் பிராணனும் என்னும் இவைகளுடைய சம்யேகமாம். மந்திரவீடுமாவது: மந்திரமுச்சரிக்கும்பொது வேறுமனதின்றி இருதயம்முதற் பிரமாந்திரம் உரை அஃக உகாருதலியவற்றைப் பொருத்ததலானும் விடுதலானும் உச்சரிப்பதாம். நாடிவீடுமாவது: நாடிகளுக்கு மூலமானதும் தசக்திரந்திகளையும் பிளந்துசெல்வதுமாகிய சமுமுனாநாடிமார்க்கமாக விவசத்தியினால் சிவபிசுமாயிய ஓங்காரம் நாத்தலையையடைத்த அக்கே நாத்தமாய்க்கேட்பெயடுதாம். பிரசாந்தவீடுமாவது: பிரமா முதலியவர்களிடத்தில் அகாரம், உகாரம், மகாரம், வித்து, நாத்தம், நாத்தந்தம் என்னும் ஆறு இடங்களின்பியாசஞ்செய்து, எழுவதாயிய சத்தித்தானத்தில் நாத்ததினுடைய வயமாம். சத்திவீடுமாவது: சத்தியையடைத்த நாத்தத்திற்குமேல் எவ்வளவு சத்தியுடைய சஞ்சாரம் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுசத்திவீடுமாம். காலவீடுமாவது: சத்தி, வியாபினி, சமணைஎன்னுஞ் சத்திகளின்வியாபகத்தைஅடக்கிய உன்மணிலடக்கினது காலவீடுமாம். தத்தவவீடுமாவது: உன்மனசத்தியைக்கடத்தவரும் துவாநாத்தத்திற்குமேல் உள்ளவரும் பரமானந்தசொருபியும் சதாசிவம்முதலிய உருவங்களைக்கடத்தவரும் மனோவிருத்திஉன்னகலையும் பாசத்தோட்புண்மையால் மனத்தக்கு அநீதமானவரும் ஆகிய பரமசிவத்தில் பரவினவியனால் அத்துவிதமாகத்தியானித்தலாம்.

அத்தலிதீனையாகது: ஆன்மபோதமும் கண்ணொளியும்போலச்
 சிவமும் ஆன்மையும் தம்முள் இரண்டற ஒத்தமைப்பட்டுகின்றன. பிரமமும்

ஆன்மாவும் எனப்பொருள் இரண்டில்லை ஒன்றேயெனக்கூறுவர் மாயா
வாதிகள். சிவமும் ஆன்மாவும் வேறுபொருள் எனவும் அவ்விருபொருளே
இரண்டென வேற்றுமைப்படாது அதுவிதவாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒன்றாய்
நிற்கும் எனவும் கூறுவர் சைவசித்தாந்திகள். அத்துவிதம் என்னுஞ்சொ
ற்கு இரண்டின்மைஎனப் பொருள்கொள்வர் மாயாவாதிகள். இரண்டன்
மைஎனப் பொருள்கொள்வர் சைவசித்தாந்திகள். (௩௭)

அகோசிவாசாரியர் நிருவாணதீக்கையில், ஸிஷ்யா^௧த்பூ^௨ணரீ^௩வஸா^௪
என்பதனால் பிராணவீகைத்தையும், ஸுஷு^௫நாயா^௬நா^௭டி^௮வா^௯ஹரி^{௧௦}
நு^{௧௧}வா^{௧௨} என்பதனால் காலவீகைத்தையும், மூ^{௧௩}ரூ^{௧௪}பி^{௧௫}வடி^{௧௬}ஷா^{௧௭}மெ^{௧௮}
ணரீ^{௧௯}ஹி^{௨௦}பூ^{௨௧} என்பதனால் மந்திரவீகைத்தையும், பூ^{௨௨}ஸா^{௨௩}ஹி^{௨௪}நா^{௨௫}சு^{௨௬}
என்பதனால் பிரசாந்தவீகைத்தையும், ஸ^{௨௭}கி^{௨௮}கா^{௨௯}ம^{௩௦}ள^{௩௧} என்பதனால் சத்தவீகை
த்தையும், காலவீகைத்தையும், ஸ^{௩௨}வ^{௩௩}செ^{௩௪}ஸ^{௩௫}கூ^{௩௬}தீ^{௩௭}தெ^{௩௮} ஸி^{௩௯}வெ^{௪௦}ஸ^{௪௧}யொ^{௪௨}
ஹி^{௪௩}யெ^{௪௪}சு^{௪௫} என்பதனால் தத்தவ வீகைத்தையும் உணர்த்திச் சிவத்துடன் ஆ
ன்மாவைச் சேர்க்கும்படி கூறியிருத்தலையும் உணர்க. இதுபற்றியே து
விசதிகாலேத்தரத்தில் பிராசாதம் அறியான் குரு அல்லன் எனவும் அவ
ன் சீடர்களோடு முத்தியடையமாட்டான் எனவும் கூறியது உம் என்க,

புத்தக விக்ரையம்.

சிவபுனைசலிளக்கம்	ரூபா 1	சதம் 50.
மகோற்சவசந்திரிகை		சதம் 30.
பிராசாதநீபம் உரை		சதம் 40.
அச்சவேலிசித்திலிதாயகர் ஊஞ்சல்		சதம் 3.

இவைகளை எம்மிடத்திலும், கன்னுகம் தன
லக்குமிபுத்தகசாலையிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ச. கு. வைத்தீசுவாசர்மா,
அச்சவேலி P. O.

மாழம்பாளையம்.

